

Book

Mjesečnik za promicanje nove evangelizacije

BR. 119
STUDENI 2019.

20 KN
BIH 4,5 EU 3,0

Trebamo li
ukinuti molitvu
polaganjem
ruku?

VANESSA MIOČ
Novi početak
U Hrvatskoj

Što
ako
djeca
ipak ne
dođu?

PRIKAZANJE
MISNE ŽRTVE ZA

PRONALAZAK

**ŽIVOTNOG
PARTNERA**

Naš
odabir ili
Božja volja?

BOLESNIČKO
POMAZANJE - LIJEK
I ZA DUŠU

MARIJINI OBROCI
DANAS HRANE MILIJUN
I POL DJECE

10 | **Novi početak
u Hrvatskoj**

20 | *Prikazanje misne
žrtve za pronalazak
životnog partnera*

52 | **Njihova je priča započela
u Međugorju, a danas
hrane milijun i pol djece**

78 | **„Lijepa naša“
na Galilejskom
jezeru**

-10%

www.figulus.hr

**Svi kupci u našoj novoj knjižari www.figulus.hr
ostvaruju popust od 10%!**

*Popust je moguće ostvariti isključivo u našoj internetskoj knjižari www.figulus.hr i ne odnosi se na narudžbe putem telefona, društvenih mreža (Facebook...), SMS-a i e-maila.

**Popust vrijedi za knjige u izdanju Figulusa i Ustanove Kristofori.

- 4 **Uvodnik**
- 8 **Jeste li znali?**
- 10 **Novi početak u Hrvatskoj**
Intervju s Vanessom Mioč, suradnicom Alana Hrčice i članicom MZ „Srce Isusovo“
- 16 **Molitva za mlade**
Fra Emiliano Antenucci
- 18 **Može li nam Bog pronaći posao?**
Sestra Bogna Młynarz, ZDCh
- 20 **Prikazanje misne žrtve za pronalazak životnog partnera**
Josip Lončar
- 26 **Znaš li koliko si vrijedan/a?**
Derek Prince
- 28 **„Više nisam mogla“**
Lea Bilić
- 32 **Tajne drugoga svijeta**
Fra Petar Ljubičić
- 34 **Naš odabir ili Božja volja?**
Mario Halužan, voditelj „Škole molitve“
- 42 **Što se nadate da će vaša djeca postati kada odrastu?**
Ljubav i poštovanje u obitelji
- 46 **Bolovi čudesno nestali**
Don Ante Delić
- 48 **Komentari nedjeljnih misnih čitanja**
Nediljko Jelčić, voditelj „Tečaja razmatranja otajstva krunice“
- 52 **Njihova je priča započela u Međugorju, a danas hrane milijun i pol djece u 18 zemalja svijeta**
Marijini obroci
- 60 **Kako prepoznati kraj života**
Verica Jačmenica-Jazbec, dr. med.
- 70 **Ne vidiš li da tvoj sin spava?**
Nova knjiga o sv. Padru Piju
- 72 **Bolesničko pomazanje – lijek i za dušu**
Svjedočanstvo
- 76 **Na Božjem dlanu**
Ivan Golub
- 78 **Lijepa naša na „Galilejskom jezeru“**
Svjedočanstvo
- 84 **Što ako djeca ipak ne dođu?**
Ema Tomić
- 90 **Otvori mi vrata svoga srca**
Njegova princeza
- 93 **Neprolazno blago na nebu i na zemlji**
J. L.
- 94 **Vicevi**
- 96 **Humor**

Susreta nema do daljnjega. Detaljne informacije o susretima potražite na našim stranicama: www.kristofori.hr/susreti i book.hr

Posjetite nas na Interliberu od 12. do 17. studenog 2019. (6. paviljon, štand 14 g.) Više na str. 69.

Book

VLASNIK: Zaklada “Kristofori”
IZDAVAČ I IZRADA: Ustanova za promicanje kršćanskih vrednota “Kristofori”
GLAVNI UREDNIK: Josip Lončar
IZVRŠNA UREDNICA: Martina Vidaković
GRAFIČKO OBLIKOVANJE: MI dizajn
LEKTURA: Martina Vidaković

UREDNIŠTVO: Josip Lončar, Mihael Lončar, Martina Vidaković, Danijel Katanović, Gabriela Jurković, Tatjana Prepelić, Nediljko Jelčić

FOTO: Shutterstock.com (naslovnica)

SURADNICI u ovom broju:
fra Remigije Tomo Mlinarić, čs. Biserka Jagunić, don Ante Delić, Verica Jačmenica-Jazbec, dr. med.; fra Petar Ljubičić, Ema Tomić, Lea Bilić, Mario Halužan, o. Antonio-Mario Čirko, Ivana Pudić, Vanessa Mioč, Josip Lončar-Zaharija, fra Miroslav Bustruc
TISAK: “Kerschhoffset” d. o. o., Zagreb

KONTAKTI ZA PRETPLATU:
048/210-104, 095/388-6131
tajnica@kristofori.hr, www.kristofori.hr
IBAN: HR 62 234 0009 11101 82446

KONTAKTI ZA NARUŽBE:

narudzbe@figulus.hr, 095/206-5421
www.figulus.hr
ADRESA UREDNIŠTVA:
Časopis *Book*, Franje Gažija 2,
48 000 Koprivnica
E-pošta: urednikbook@kristofori.hr
(s naznakom: za *Book*)
Tel.: 048/210-104 (10 – 16 sati)
Book izlazi svakog prvog u mjesecu.

ZASTUPNIŠTVO ZA BIH:
“Živo kamenje” d. o. o. tel.: 00387/63-323-359;
e-pošta: zivokamenje@gmail.com

Uvodnik

Trebamo li ukinuti molitvu polaganjem ruku?

Nedavno sam pročitao tekst mog drugog i vješnjeg prijatelja svećenika, koji je odlučio više se moliti sa ljudima polaganjem ruku. Dugo sam razmišljao koji je stvarni razlog te njegove odluke. On ja je pokušao opravdati time da većina ljudi koji dolaze na molitvu polaganjem ruku to čine iz krivih ili nezrelih motiva. Koliko god se taj moj prijatelj svećenik trudio objasniti čemu bi polaganje ruku trebalo služiti, ti ljudi, to nam, koji sa njih molimo, uvijek neponašaju i neodgovarajućih razloga, ne žele čuti ništa osim svoje i drže se samo svoga kriva ili nezrelog stava. No je li to dovoljan razlog da zbog „mnogih“ ljudi molitvu sakrament napustimo makar jednom jednokratno, kapeta je ta vrsta molitve u tom trenutku skoro potpuno i koji nema krivi stav u sebi?

Ne bismo li, razmišljajući o stvarima tog mog prijatelja, isto trebali rethali primijeniti i na druge oblike dobrotvornosti? Znamo da mnogi katekizi uspije ne dolaze na Sveta Misu, a mnogi (od onih koji dolaze) to čine isključivo kako bi zadovoljili Božju i crkvenu upovijest. Nitko razumije što se na Misu događa, nitko ih Sveta Misa zanima, nitko od Misa što prime, nitko u taj sveti sakrament ulazi, najgori su kad su svećenik okrenut licem uokoliš minuta. Trebamo li zbog te velike razmišljati o tome da ukinemo Sveta Misa? Znamo što se događa u velikom većinskom slučaju ljudi koji prime sakrament potpuno. Trebamo li zato ukinuti taj sakrament? Znamo da mnogi dolaze na upovijest bez grijeha i bez ikakvog kajanja. Trebamo li zato ukinuti sakrament upovijesti? Znamo da mnogi ljudi

ima odlučne osjete iz vjeronauka u školi, a vjerci od njih očekuju da molitvu Molit. Trebamo li zato ukinuti vjeronauk u školi? Znamo da se mnogi sa koje molimo neće obratiti i neće prihvatiti molitvu koja im molitvom želimo posredovati. Trebamo li zato prestati moliti sa drugima? Mogli bismo tako nastaviti i prijateljima.

Možda bismo trebali promijeniti kut gledanja?

Sjećam se kako su me godinama divitali ljudi koji bi na molitvu došli iz krivih ili nezrelih motiva. Koliko god sam se trudio prije molitve objasniti, mnogi jednostavno ne žele čuti ništa - oni samo žele „stignuti dom“ polaganjem ruku. Često bih, u redu sa molitvom, rekao od njih jednostavno proklati odlučujući moliti sa njim. Nikad nisam odustao

Sjećam se kako su me godinama živcirali ljudi koji bi na molitvu došli iz krivih ili nezrelih motiva. Koliko god sam se trudio prije molitve objasniti, mnogi jednostavno...

”

Toliko me je naljutila da sam potpuno izgubio unutarnji mir i vjeru srca s kojom sam do tada molio. Nakon nekoliko minuta, Duh Sveti me je zaustavio i doslovno mi rekao: „Žena koju si preskočio u najvećoj je opasnosti da završi u paklu. Želim da se vratiš i...“

”

žena koja se je nagurala u svoj stvarni svet, kako bi prije došla na molitvu. Vidio sam u njoj nebitnu i bezobraznu osobu koja se je nagurala unatrag toma što je bila lijepo objasnjeno kako se svet treba formirati. Kad je stala ispred mene, samo sam je morao pogledati i razbiti. Nije mi palo napamet moliti se za nju. Radije bih joj u tom trenutku bio „opala“ jedan dobar tatar. Toliko me je naljutila da sam potpuno izgubio unutarnji mir i vjeru srca s kojom sam do tada molio. Nakon nekoliko minuta, Duh Sveti me je zaustavio i doslovno mi rekao: „Žena koju si preskočio u najvećoj je opasnosti da završi u paklu. Želim da se vratiš i pomisliš se za nju s najvećom mogućom ljubavlju. Ti ja pokušaj ljubiti a ja ću učiniti sve drugo što je potrebno.“ To mi je bila jedna od većih životnih lekcija. Ne bi li tu lekciju trebalo primjenjivati i u ostalim sličnim situacijama? Možda se baš oni koji nas napuste životima, oni s krivim stavovima, nepoželjni Božjeg milosrđa?

Ježmo li se umorili?

Čovjeka napuste umarci unatrag posao. Postoji ogroman broj

svetovnika i laika koji svakako žele raditi za Gospodina, koji žele da se što više ljudi spasi, no mnogi se od nas toliko nosimo s činjenicom da u tome slabo uspijevamo. Kad vidimo da netko ima očekivane plodove, skloni smo pojačati napore i goniti aktivnosti. To nas može dovesti do toga da uspošujemo neke projekte koji nam, kad kretna, mogu nadavati ogromne probleme. Događa se da se te projekte ne možemo prenati dovoljno kvalitetne osobe na koje bismo prebacili dio vlastite odgovornosti i tako sami sebi bavim malo olakšali, a događa se i da zbog krivih procjena upadnemo u financijske probleme koje nam mogu odvesti u duboka razočaranja. Ljudi koji žele dobro drugima, ponekad toliko procjenjuju time da se i kine sve lasti, i toliko mogu ingovriti tako potrebna riječ „NE“ i odrići pomagati oima i svakome. Neki od nas skloni smo vjerovati kako će se Bog pobrinuti baš za sve što čemo napraviti, a kad se to ne dogodi, toliko primamemo da smo možda pogriješili što smo se upustili u nešto za što nas Duh Sveti nije nahranio.

Čovjeka dođeva može nas umoriti i može nam se dogoditi da ingovrimo, da se umorimo. U tim smo situacijama za svoje probleme spremni optužiti one kod kojih namo najprije preživjeti glad koji smo očekivali, ili one koji nisu bili spremni suradivati i namu na način na koji smo očekivali. Suvrem je u redu da tako kažemo da više nje. nećemo moliti polaganjem ruku, no ne smo što to nema učela, već smo što to Bog vjerojatno od nas tražimo ne očekuje. Ne trebamo svi sve raditi, već trebamo dobro procijeniti što Bog od nas želi. Dobro je mnogo toga probati, jer ponekad samo tako možemo raditi što je naše poslanje, a što nije. I sam sam mnogo puta razmišljao u tome da više na takav način ne molim. Odlučio sam da ću prestatu ovog trenutka kad u redu za molitvu ne prepustam nisi jednu osobu koja je Bog mislu poslao pred mene u taj svet. Da nada se to još nije dogodilo. Uvijek se je našao netko za koga se je isplatio iztrošavati. Dakle, kad se umorimo, vrijeme je da razmišljamo što sve trebamo prestatu raditi, vrijeme je da se posvetimo vlastitom

A.D. 33

mi trebamo Isusovu žrtvu prikazivati Ocu za otkupljenje i spasenje. Euharistija je sredstvo koje je Isus ustanovio kako bi nam omogućio da i mi mnogo puta, na duhovan, sakramentalan način, stvarno sudjelujemo u njegovoj žrtvi koja se je dogodila samo jednom. Dakle, kao što su Adam i starozavjetni ljudi mogli žrtvovanjem životinja participirati u Isusovoj žrtvi mnogo puta *unaprijed, prije nego što se je stvarno dogodila*, tako mi možemo u toj istoj žrtvi participirati mnogo puta slaveći Euharistiju *nakon što se je stvarno dogodila*.

Josip Lončar, „Sveta Misa. Najsvetiji događaj na svijetu“

Božja riječ više nego jasno kaže da će ruke polagati oni koji povjeruju; piše da će ih polagati na bolesnike i da će bolesnicima biti dobro. Uspjeh polaganja ruku nikako ne ovisi o tome je li netko svećenik ili laik, već...

prezentacija, da pokušamo razumjeti što Bog stvarno želi od nas. Ako smo skloni „preokupati“ i „zabavljati“ one kojima je Božja milost najpotrebnija, možda je to samo zato što bismo se opet trebali malo odvojiti pokušati sami sobom. Možda smo u međuvremenu „postali“ milost koja smo primili kad smo se na nekoj razli.

Polaganje ruku

Božja riječ više nego jasno kaže da će ruke polagati oni koji povjeruju; piše da će ih polagati na bolesnike i da će bolesnicima biti dobro. Uspjeh polaganja ruku nikako ne ovisi o tome je li netko svećenik ili laik, već o tome ima li onaj koji polže ruku istinski ljubavi na bolesnike i ima li vjera uca da će Bog po njegovoj milosti učiniti dobro, a dobro nikako ne mora uvijek značiti da će bolesnik ozdraviti. Svečako da uspjeh molitve ovisi i o iskrenosti molitelja te o stvarnosti onoga koji molitvu prima. Što je molitelj a onaj stavlja svrhu, to će se onaj na koga moliti lakše otvoriti Božjoj milosti. Činjenica je da mnogima puta stimo dobro

preparirani i nemamo dovoljno vremena ljubavi, vjere i poslušnosti na službu pa zato i nemamo plodove koje bismo mogli imati. Kad se dobro pripravimo, kad prije polaganja ruku provedemo dovoljno vremena u Božjoj prisutnosti (pokušaj se radi u sjećanju) kako bismo se suprotstavili Isusovom vjerenju i ljubavlju (kako bi se posvetili), tada ima i plodova jer u tim trenucima misli i jasno sveti. Kad i one na koje molimo pokušamo da se na isti način pripreme sa primarnom misli, kad ih prije molitve pripravimo riječima kojima smo bili zadovoljni kad smo se u Božjoj prisutnosti pripravili, onda se ne trebamo bojati boje li biti plodova. Bez svrste, koja primamo kad se pripravimo na službu provedeti vrijeme u molitvom intencijom svrste a Bogom u molitvi, ne možemo očekivati nikakve značajnije plodove a bilo kojeg služiti. Bez te, uvijek iskrene potrošne, vjere svrste tako nam umor, neznanje i razočaranje u evanđeljskoj, koliko god bili spremni organizirati i općiti govornici. Bez tog tako važnog promane-

nje Duhu svetom čine nam svet, umjesto da dijemo Boga.

Ipak, kad vidimo nekoga tko se nije duhom pripremio i nema potrebnog smisla, potpuno postane naš Duh Svetoga, nemoguće ga odmah osuđiti. Potrebno je govoriti iskreno da se postigne određena duhovna zrelost, a i kad je postignuta, nitko uvijek jednako raspoloženi i u jednaki prilici povlačiti se prije svakog dubljeg - skloni smo jednovremeno i suprotno.

Bilo bi jako lijepo kad bismo se mogli i mogli odložiti prvo manje raditi, kako bismo onda mogli više vremena provoditi u vlastitom posvećivanju koje bi nas omogućilo da služimo u Božjoj ali, mudrosti i, još više, u Božjoj ljubavi. Tada bi molitva postajala radom, služba Božje Misi, isposijedanje grešaka, priprema kriznanika, predavanje vjeronauka, molitve za potrebe... dosuđi mnogo veći rad. Ta oni kojima služimo ne trebaju i ne traže nas, već Boga kojeg od nas očekuju!

Zato ako provodimo, provodimo sve jednako ispravno!

Želim Vam Nagodivljeno Otkrivenje Bozka koji je ovoga puta prisililo naša Gabriela, a Martina se je sklonilo portala.

Glavni uređnik, Josip Lončar

Pošalji nam svoje svjedočanstvo

Imaš posebno iskustvo Božje prisutnosti, upečatljivo iskustvo sa Svete Mise, iskustvo ozdravljenja, iscjeljenja...

Javi nam se na jedan od kontakata navedenih u impressumu. Rado ćemo objaviti tvoje svjedočanstvo!

Neka i drugi vide koliko je Bog velik...

„Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom i riječju svojega svjedočanstva.“

Otkrivenje 12,11

Premijera filma „Najveći dar“ uskoro i u Hrvatskoj

Riječ je o španjolskom dugometražnom filmu redatelja Juana Manuela Cotele, koji je snimljen 2018. godine i prikazan u 22 zemlje. Film govori o oprostima a u središtu se nalazi priča dviju „zaraćenih“ obitelji o kojima se snima film. No kakav treba biti kraj? Redatelj nikako nije želio da kraj bude očekivan, sa smrtonosnim ishodom, već je žalio da završi na pomalo neočekivan način...

Film možete pogledati od 14. studenoga u kinodvorani SC Forum (Jarunska 2) u Zagrebu, s početkom u 20 sati.

Djevojčica progovorila po Marijinu zagovoru

2018. godine u manastiru Panagia Theoskepastos u sjeveroistočnoj Grčkoj, jedna je žena došla sa svojom nijemom kćerkom iskazati štovanje Majci Božjoj pred njezinom ikonom. Monahinje su savjetovale majci da se pokloni pred ikonom i s vjerom zamoli Gospu da joj ozdravi kćer. Dok se je majka sa svojom kćeri molila pred ikonom, djevojčica se odjednom snažno zagledala u Mariju i u tom trenutku izgovorila svoje prve riječi u životu. Bilo je to njezino ime: „Rafaela“!

Roditelji sv. Ivana Pavla II. na putu svetosti

Poljska biskupska konferencija dala je dopuštenje da Krakovska nadbiskupija započne

s procesom beatifikacije roditelja svetog pape Ivana Pavla II. Uz roditelje sv. Male Terezije,

uskoro bismo mogli dobiti novi par blaženika koji su roditelji sveca.

Papa Franjo ustanovio nedjelju Riječi Božje

Apostolskim pismom u obliku motu proprio „Aperuit illis“, papa Franjo je odredio da se III. nedjelja kroz godinu posveti spomenu, razmišljanju i širenju Riječi Božje.

Podzemna crkva u Australiji

U australskom gradu Coober Pedyju nalazi se podzemna crkva Sv. Petra i Pavla. Kako dnevne temperature ondje mogu biti i do 44 stupnja Celzijusa, crkva predstavlja utočište od vrućine. Crkva sv. Petra i Pavla izgrađena 1967. godine i jedna je od pet podzemnih crkvi u tom gradu.

Talijanski pjevač u San Giovanni Rotondu

Andrea Bocelli 61. rođendan proveo je u San Giovanni Rotondu. Posjetio je sobu Padra Pija i molio pokraj svečeva tijela te je sudjelovao i na Svetoj Misi. Tom se je prigodom prisjetio koncerta 2000. godine u tome gradu; tada je molio Padra Pija da zagovara njegova oca koji je bio na samrti. Dan poslije, Bocellijev je otac preminuo.

Novi film o dvojici papa

Uskoro izlazi film „Dvojica papa“ („The Two Popes“), o papi Benediktu XVI. i papi Franji! Film, kako ga opisuju njegovi autori, prati jedan od najdramatičnijih prijenosa papinske dužnosti u posljednjih 2000 godina – od kardinala Ratzingera na kardinala Bergogliu. Pape glume poznati glumci: Benedikta XVI. Anthony Hopkins, a papu Franju Jonathan Pryce poznat po svojoj ulozi u seriji „Igre prijestolja“.

Novi početak u Hrvatskoj

Vanessa Mioč mlada je i talentirana glazbenica, članica molitvene zajednice „Srce Isusovo“ i suradnica Alana Hržice. Nakon što je objavljena pjesma „Vjerujem“, koju je snimila s Alanom, privukla je pažnju šire javnosti. Vanessa je za časopis „Book“ posvjedočila o životu u Švicarskoj, kako je upoznala Alana, što se je u njezinu životu promijenilo nakon očeve smrti te zašto se njezina obitelj odlučila vratiti u Hrvatsku...

Book: Vanessa, nekoga je te zanimajeta mlada žena koja je toliko vedra i radostna. Koga je tvoja „najma“?

Vanessa: Zanimljivo je da me ne upravo to pitaju... U našim vrijeme razmišljam o tome kako bih trebala biti radostna, ali osjećam se da se ne osjećam nikada voljeti osobe koje me drugi vide. Zapravo, jedino te osoba osimna te uvijek osjeti uzbuđeno. Nemaš neke konkretna „najma“, osim dobrog muža s kojim uvijek pokušavam osmisliti (osmisliti), a ostale „najma“ nisu osimna.

Book: Kako bi se opisala u nekoliko riječi?

Vanessa: Nisam još dovoljno osmisljena pa da opis vjerojatno biti pokriven, ne osmisliti koliko

znam o sebi i što su drugi rekli o meni, to je da sam odgovorna, empatična, osna, impulzivna, analitična, duboka, kreativna...

Život u Švicarskoj

Book: Riječi su osnali da je tvoj životni put započeo u Švicarskoj...

Vanessa: Do trenutka gdje živjela sam u Švicarskoj i to na „švicarski način“. Ovdje se nisam, nisam, nisam... prisjetiti se života. Nakon očeve smrti predložila sam mami da se preselimo u Hrvatsku. Neka se je vrijeme promislila, ali je na kraju pristala. Maja je obitelj vrlo dinamična. Kod nas je uvijek puno smijeha, rasprava, ljubavi, ali i discipline. Tako da sam je život u Hrvatskoj bio pun pogodak! Ovdje se ljudi drže „dona u život“, tako se sve više počinje

Od ranoga djetinjstva pjevanje je moja najveća strast. Alan je to prepoznao. Jedan me je dan me pozvao u ured i pokazao mi pjesmu...

”

Taj je događaj zauvijek promijenilo mene, ali i cijeli moj život. Izgubila sam oslonac, osjećala sam se nezaštićeno... Morala sam iznova pronaći životno uporište

”

osjećati to da komunikacija putem društvenih mreža postaje dominantnijom. Nadam se da to neće postati „pravilo“, kao što je u stvarnosti.

Book: Među događajima koji su ostavili veći trag u tvom životu zasigurno je i otkriva smrt. Kako si se tada osjećala i kako je gubitak oca u raznim godinama utjecao na tvoj karijeralni život?

Vanessa: Teško je to opisati riječima. Svaka što je izgubio oca točno zna o čemu govorim. Iskakalo mi se je dio pod nogama... Taj je događaj mojih promijenilo mene, ali i cijeli moj

život. Izgubila sam oslonac, osjećala sam se nezaštićeno... Morala sam iznova pronaći životno uporište. Zahvalna sam Bogu što mi je pomogao u tome. Zato danas i mogu otvoreno o tome govoriti.

Susret i suradnja s Alanom Hrčicom

Book: Šta se je javnost upoznala nakon što je objavljena pjesma „Vjersijen“, koja si suradila u suradnji s Alanom Hrčicom. Možda li nam ispričati kako ste se upoznali i kako je došlo do vaše suradnje?

Vanessa: Alana sam upoznala kada smo bili na hodnicima u

Medjugorju, koje je organizirala Marijina nepokretna „Društvo“ (koja je Alan osnovala i koja vodi, nap. sr.). To je bilo u jesen 2015. godine. Tada sam još bila studentica i nisam razmislila što zapravo smali upoznavati. Mladi u tom autobusu bili su radnici, puni nekakih „duhovnih“ doživljaja, osobito na povratku iz Medjugorja. Ja sam bila razočarana, a onda i ljuta jer nisam osjećala ono što se oni osjećali. Ne mogu reći da sam ikad bila najprije prijateljica i suradnica, nisi da sam doživjela otkrivenje o kojem mnogi govore. Čak sam, dok smo bili na magistrali, pokušala napustiti taj „zabranjeni“ autobus. Pošla sam gluhati. Moja ma je prijateljica Dora potaknula da razgovaram s Alanom, što sam i učinila. Tada se je ona počela mijenjati. Bog je, preko Alanove molitve, otvorio prostor oslonci za moje duše. Kada sam se, nakon toga, vratila na svoje mjesto, autobus se prema više nije bio isti. To je bila istinska radost, a ne nekakva euforija. Prije četiri godine postala sam i članicom nepokretna.

Kako je došlo do suradnje? Od ranoga djetinjstva pjesništvo je moje najveće strast. Alan je to

Vanessa Mioč s Alanom Hrčicom

Članovi molitvene zajednice „Srce Isusovo“ u bazilici Presvetog Srca Isusova u Zagrebu

progovoran. Jedan me je dan pozvao u svetlo i pokazao mi pjesmu koju je napisala Komana Bilovac („Vrijeme“, nap. ur.). To je bilo to! Dugovječivana pjesma. Bila sam pjesma, time je ona ostala.

Book: Što se ne je poslije dopisila u pjesmi kada si je prvi puta čula? Postoji li nešto teško goviti inače?

Vanessa: Kako se osjećam tog trenutka kada sam prvi put čula tu pjesmu. Odmah sam se osjetila situacije iz autizmu kada smo bili u Madagascaru i postala sam slobodni da je taj trenutak nekako proživim u ovom pjesmom. Otprije sam se ispuštavala, jer sam spoznala da je to ono što sam tražila – nešto na koji se potpuno mogu osloniti, a osim što mi je dano.

Što ima svoja poslije je tako i ona pjesma. Najveća je poslije-

na pjesma to da sam se iskreno bavila i potpisivala svoju pjesmu, jer je osjećam najviše bogatstvo u ovom životu.

O vjati

Book: Jesi li zadovoljna bilo vjati?

Vanessa: Otkrivena sam u katoličkoj obitelji. Znao sam da Bog postoji i to sam prihvatila. Kao što sam rekla, da sam znao da je bilo samo kazniti, tada sam spoznala da je bio to i pristanak.

Dok smo bili na magistrali, poželjela napustiti taj „euforičan“ autobus. Počela sam plakati. Moja me je prijateljica Dora potaknula da razgovaram s Alanom, što sam i učinila...

”

Vanessa s majkom Klaudivijom i ocem Pericom

Kada sam došla u zajednicu, osjetila sam se prihvaćenom, što mi je tada bilo najpotrebnije. Ono što me je zadržalo jest održavanje ravnoteže između svjetovnog i duhovnog. To mi je prirodno i odgovara mojoj osobnosti

”

Book: Možeš li usporediti ovaj život prije i poslije te spoznaje? Šta se je najviše promijenilo?

Vanessa: Rekla bih da sam postala slobodnija. Više se op-

rijam samo razumom nego i srcem. Također, počela sam i još više učiti ljubiti druge baš onakve kakvi i jesu pa tako i sama sebe. Slobodnija sam i u pjevanju, jer sam shvatila da sam s ra-

zlogom stvarima takvom kakva jesam. Kao što su i svi drugi.

Book: Već si spomenula da si članica multimedijalne zajednice „Sve Isusovo“. Kako si se povezala s društvom te Palomstina-vo? Šta se je posebno privuklo?

Vanessa: Mogu reći da je društvo „sukob“ (svjetli bliski, moderni, obrazovani, talentirani, dobrotvorni... ljudi od kojih sam puno naučila. Kada sam došla u zajednicu, osjetila sam se prihvaćenom, što mi je tada bilo najpotrebnije. Ono što me je zadržalo jest održavanje ravnoteže između svjetovnog i duhovnog. To mi je prirodno i odgovara mojoj osobnosti. Kada je u pitanju neki projekt ili evangelizacija više smo voljniji i odgovorniji, a kada je na neko društvo, uvijek bude prisutna i snijeha. I to je nešto općenito. Snaga, duhova i volje...)

Novi početak u Hrvatskoj

Book: Koje su ti vrijednosti, kao mladoj ženi, posebno važne u životu? Šta najviše cijeniš?

Vanessa: Rekla bih da su to istina, milosrđe, obraznost, taktnost, hrabrost...

Ono što izuzetno cijenim je to

Na koncertu „Progledaj srcem“ u zagrebačkoj Areni

da kada netko pogriješiti, prima i pravovremeno odgovorom na svoje pogreške. To me uvijek odlično, ali najbolje to je riješiti. Inače, ne riješiti i iskustvo poštovanja prema svakom čovjeku. Ono što mi je važno kod mene same jest da odgovorim svoje osjećaj. Osjećam oblikovanje kada netko razumije svoj izvanjski izraz. (Anđela)

Book: Tvoja se je obitelj vratila iz inozemstva, a danas mnogi odlaze raditi u inozemstvo. Što ti misliš o tome? Je li u drugom svijetu nešto toliko bolje?

Vanessa: Sigurna sam da nije bolje. Hrvatska ima nešto što se ne može kupiti novcem, a to je

duhovno bogatstvo, izražavanje emocija, povezanost među ljudima... tako razumijem svakoga što osjeti zbog egzistencijalnih pitanja, što tako se i radim da se ne vratiti u svoju domovinu. Ima dosta razlika „od“ i „protiv“, a o prioritiziranju svake osobe osjećam da je to najbolje. Mislim je nekome potrebno da ode van kako bi mogao vratiti što on ima.

Book: ... i zadnje pitanje koje bi moglo zanimati naše čitatelje (posebno muškarce) - je li netko već upoznao Vanessinu sestru?

Vanessa: Naravno! Puno je ljudi kojima sam davala svoje savjete. A to je jednog čovjeka posebno uputio... :)

”

Hrvatska ima nešto što se ne može kupiti novcem, a to je duhovno bogatstvo, izražavanje emocija, povezanost među ljudima...

INTERAKTIVA d.o.o.

za računovodstvene usluge i savjetovanje

Adresa: Radnička 27, Zagreb

Web: www.interaktiva.hr E-adresa: interaktiva@interaktiva.hr Tel.: 091/6000-962

Molitva za mlade

Pomozi im, Oče, da svaki dan iznova otkrivaju zašto i za koga živjeti...

Gospodine Isuse,
ja sam sada u tvojoj prisutnosti
i unajam u katehizaciju tvoje ljubavi
sve mlade ljude koje poznajem:
njihove snove, njihove želje,
očekivanja i nade.

Molim te za sve mlade, pune ljubavi
Kralove,
da bi mogli svaki dan ponovno otkriti
zašto i za koga živjeti.
Udijeli, Oče čudesa, mladima,
koji su blago koje držiš u zjenici oka,
čudo življenja, mišao vjere,
vjetru ljubavi i radost nade.

Sjeti se, darovljivi Oče,
svih mladih ljudi
koji su izgubili smisao života,
vjerovat u očima i mir u srcu.

Pogledavam ti svoj život,
neka on bude pjesma ljubavi
novoga života
za sve ljude koje susrećem.

O Marijo, poslušna i dobrodušna Djevice,
molim te da se u srcima mladih ljudi,
poput tvojega i Isusova da na križu,
očvrti nade i poslanje vaše ljubavi.

Na kraju molim tebe, Dobri Pastiru,
da nam uz pomoć Duha Svetoga
i po zagovoru svih svetih
pomogneš uspeti se na planinu života
s radošću i poučavanjem
te da na nebeskom putu
možemo doći do vrha vječnosti,
gdje će biti zrak sunca bez zalaska
i vječna vještost bez kraja.
Amen.

© Kruga „Krugovi od kruga“ autor: Fr. Dragana Antunović

Može li nam

Jedna od najopasnijih bolesti koja može dotaknuti čovjeka jest osjećaj da si nepotreban. Bogu smo uvijek potrebni

”

Bog želi da budemo kreativni i surađujemo s njim. On govori o svojim planovima u dubini našeg srca. Također, a možda i prije svega, po našim čežnjama, sposobnostima i sklonostima. No hoće li nam on uvijek pronaći posao? Na to pitanje odgovara s. Bogna...

Nedavno se na našem tržištu pojavila zanimljiva knjiga. Je li to uvijek pronaći posao? Je li tako u stvarnosti? Može li nam Bog pronaći posao?

Raznolikost između rada i odмора

Bog nam uvijek postavlja na kreativnost i suradnju. Jedna od

najopasnijih bolesti koja može dotaknuti čovjeka jest osjećaj da si nepotreban. Bogu smo uvijek potrebni. Situacija kada čovjek ne želi raditi, kada ne želi ništa od sebe davati, čak je bolni znak. To bolni znak upućuje je na to, možda ne boga, ali svakako na potrebu u kojem smo odgovoriti - glav-

Bog pronaći posao?

skih grijeha. Ona se nastira osuda – ljepota i mali nedostatak života, snaga, vitalnosti.

Naravno, životak nije stroj. Treba nabrati razumna znanja rada i odnosa, držanja i primanja. Postoje osobe koje u životu žele isključivo osimati, ali ne voljaju i onih koje, zadovoljavajući da se samo ljudi, žele samo držati.

Nitko od nas nije savršen život. Samo Bog to može biti. Mi, da bismo držali, moramo imati tako i osimati. Osoba koje se to zadovoljava, brzo izgubiti.

Drže vijaje ljudske sreće

U kontekstu rada, kreativnosti, koristan, držati se je pripremi drže međusobno uprotiviti vijaje ljudske sreće, koje se primaju u našoj kulturi. Prva od njih, nešto mlada, tako stara kao i svijet, zadovoljena je slijepom samozadovoljstva. Prema njim, životak živi da bi se razvijao, ostvarivao svoje želje i potrebe. Čak ako radi, radi samo za sebe, ne ostvarivajući vlastitih ciljeva. Naravno, držanje, vlastite i koristan namajni uprta u tom sustavu. Druga vijaje puta do ljudske sreće nastiva se autoritativnošću. To je kritični po-

jam koji smatra da životak može osimati biti osimati samo osuda koja, isključiti iz kruga svojih potreba, postaje zadovoljiti druge i postaje koristan za njih. Naravno, koristan u široka smislu se riješi. Rad se o dijeljenju sebe, svojih sposobnosti, mogućnosti, što nam daje velika zadovoljstva. Taj put nabriva da našim životom upravljaju vrijednosti, a ne vlastite potrebe. Stalno traže se vijaje borba znanja se drže vijaje. I u nama osimati.

o knjizi „Bog radi životak“ autorica S. Bogna Młynarz

Prikazanje misne žrtve za pronalazak životnog partnera

Za sve koji žele sklopiti sakrament braka i osnovati obitelj, ali još ne mogu pronaći životnog partnera. Neka vam bude blagoslovljeno!

Neka ova prigovora bude u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen. (Uziti suk križa.)

Neka se mojom bude tvoja misao, Gospodine Isuse Kriste, tvoja ljubav, Bože Oče, i tvoja prisutnost i tvoja pomoć, Duše Sveti,

Nakana

Vječni Oče, prikazujem ti žrtvu tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kako bih, spagovom ljubavlju s križa, bio otkupljen/bila otkupljena od svega što me sprečava da pronađem životnog partnera i da s njim osnovam blagoslovljenu obitelj.

Zahvala

Bluda ti, Gospodine, što si ti izabrao vrijeme i vrijeme mojeg rođenja,

Bluda ti što me neprestano potiče da te tražim i volim i milim, u životu prostom, u sakramentima, u divotama stvarnog svijeta, u blizojima potrošcima i voga milosrđa...

Bluda ti, Gospodine, što si mi u ovo staro doba sa brakom, doba sa obitelji,

Bluda ti, Gospodine, što si ustanoio sakrament braka jer si htio da ispružim na posebna način uloživa tvoju prisutnost, tvoju misao i svoj blagoslov, daš ih svim ne razum,

Bluda ti, Gospodine, što si htio da ispružim takav radost

Vječni Oče, prikazujem ti žrtvu tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kako bih, njegovom ljubavlju s križa, bio otkupljen / bila otkupljena od svega što me sprečava da pronađem životnog partnera

”

*Hvala ti,
Gospodine,
što si mi u
srce stavio
želju za
brakom, želju
za obitelji*

”

*magistru
i učitelju,
što si htio da nikad
dar života,*

*Hvala ti što
želiš da mi moj
supružnik bude
duševno i tjelesno
lijep i privlačan,
da mu se mogu
podariti u duši
i u tijelu*

”

*Hvala ti, Oče naš,
što si htio da u životu
iskustim
i ljubiku ljubav,
spriječim,
primam,
odam,
opremam...*

*Hvala ti,
što mi htio
da uvijek bude sa mnom,
hvala ti što si htio
da meš uprta žena
i da žena uprta žena.*

*Hvala ti što htio
da mi moj supružnik
bude duševno i tjelesno
lijep i privlačan,
da mu se mogu podariti*

*u duši
i u tijelu.*

*Hvala ti što htio
da ja ispravim
svak životu podarim
kva brak
i obitelj.*

*Hvala ti, Isus,
i za one kojima dajet
dar celibata,
kojima dajet
da ti služe sa dravljim našim.*

Molitva

*Gospodine moj,
i me savršeno pomogni
i ljubim me
kva da našim život,
našim pomoci,*

*Ti nam,
Učitelju
naš, daj
mudrost da,
nakon što se
upoznamo...*

”

prihvati čitavim svojim bićem,
smatraš kakvo si
u jednoj osobi
koja ti ne znači ništa,
tvojim pomoći,
prihvati čitavim svojim bićem,
smatraš kakvo si... smatraš
kakvo si...

Ti, Gospodine,
primaj me
u ljubavi te
moći u savršenoj ljubavi,
moći u ljubavi prema sebi
i prema bližnjima,
u ljubavi u ljubavi prema drugima
kajem od nas
Nagledati se svojim volji

Gospodine, Isuse Kriste,
moći se

da savršeno ljubavi,
svog ljubavila i kćeri,
voljeti me
i svoj ljubavi supružnika
od svoje osobe
duhova svete
da se savršeno,
ili se primam
i ljubavi u savršenoj ljubavi

Da nam, Gospodine,
da se savršeno primam
svršeno i primam.
Moć se, Gospodine,
voljeti me i savršeno
od savršeno
koja dragi
imam od nas
se nam da se
svršeno ljubavi
savršeno jedna dragi.

*Ti nam, Učitelju naš,
daj mudrost da,
nakon što se upoznamo,*

*Gospodine moj,
ti me savršeno
poznaješ i ti jedini
znaš koju ću osobu
moći, tvojom
pomoći, prihvatiti
čitavim svojim
bićem...*

”

”

Želim te, Gospodine, zagrliti na tvojem križu i predati ti svoju želju za brakom i obitelji

Iskreno spremeni
smislenosti se
u tvojim ljubavi,
da budemo spremni cijeli život
biti tvoje stvorenje.

Sveta Misa

Gospodine,
spremni da tu na Svetoj Misii
dajati tvoju riječ,
spremni da te ni progovorit,
spremni da te ni pročitati,
da te ni utjehiti
i ohrabriti.

Želim te, Gospodine,
zagrliti
na tvojem križu

i predati ti
svoju želju za brakom i obitelji.

Želim, Isuse,
ljubiti te u tvoj stvorenje,
u tvoj ljubavi svojeg supruga.

Blagoslovljen si, Gospodine,
Blagoslovljen tvoje misli
koje tu kralj u Misii
u kojima tu Ota prihvatiti sve namu,
dak se ona se ostvari.

Hoće ti što znam
da te ni u tvoj Misii
pripremiti
kako bih u brak stao/šla,
te nastaviti/nastaviti obitelj,
kao što kvalitativno osoba.

Zagovor

Sveta Marijo,
sveti Josipe,
molite se za
molite se za
i za moj budućeg supruga,
molite se za moju obitelj.

Sveti ...
(nastavi s molitvom svetica koji
su se utjehiti).

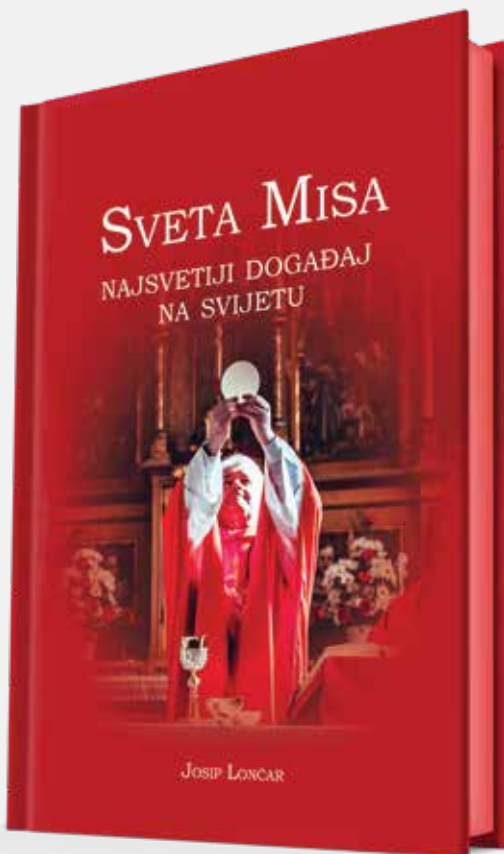
Prigovori za
kvalitativno osoba
možete pronaći u
knjizi Josipa Lončara „Sveta Misa
Kupoviti: dogovori
na svijetu”

NOVO!

Josip Lončar

110kn

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr,
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

Sveta Misa

Najsvetiji događaj na svijetu

Znaš li da prikazanjem Isusove žrtve zaista možeš postići:

- oslobođenje od strahova, nemira i tjeskobe
- otkupljenje od duševnih boli
- otkupljenje od bolesti
- oslobođenje od zarobljenosti pojedinim grijehom
- oslobođenje i zaštitu od demonskih utjecaja
- oslobođenje duša iz Čistilišta
- spasenje umiruće osobe za koju prikazuješ Misu
- vodstvo Duha Svetoga u zahtjevnim okolnostima
- nutarnji mir i radost
- rast u plodovima Duha
- rast u ljubavi prema Bogu i bližnjima
- i mnoge druge blagoslove?!

**Znaš li prikazati Svetu Misu na neku od tih nakana? Razumiješ li što se stvarno događa na Misi?
O svemu tome možeš čitati u knjizi.**

Knjiga je dostupna i u e-izdanju na portalu Book.hr: book.hr/e-knjige/ po cijeni od 9,99 dolara.

ZNAŠ LI KOLIKO SI VRIJEDAN/A?

Mnogi od nas nisu svjesni vlastite vrijednosti. Nekad smo nedostatak ponosa skloni protumačiti kao poniznost, ne shvaćajući da ako smo nesvjesni svoje vrijednosti, tada niti nemamo razloga za poniznost...

Čini mi se, zapravo, da je ispodprosječno samopoštovanje slabost koja prevladava među kršćanima

”

I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i prepoznali su Bog je ljubav i što ostaje u ljubavi, a Bogu ostaje i Bog u njemu (1. Iv 4, 16)

Znaš li koliko si vrijedan/a? Mislim da mnogi nisu svjesni svoje vrijednosti. Čini mi se, zapravo, da je ispodprosječno samopoštovanje slabost koja prevladava među kršćanima. Jeste li i vi ovo prepoznali? Neki vas, razgovarajući s vama, ne žele ni pogledati.

Glave su im pogruze, jerne paze da ne upostave kontakt očima. Drugi pak, unalazeju nedostatak samopoštovanja načinom odijevanja. Znamo da odijelo koje nosimo odražuje, bilo pozitivno ili negativnu poruku. Nikad nije neutralna. Uglavnom dječonju u uredatu, široku odjeću, obično poručuje: Ova ima problema sa samopoštovanjem. Međutim, mnogo je drugih načina kojima je moguće odrediti ovaj, vječnim odijelom, problem.

*Proučavanjem
Božje Riječi, otkrit
ćemo da su Njegovi
budući planovi za
nas uzbudljiviji od
prethodnih*

”

Štog želi da znamo što smo
naučili ako redovitostak porosa
stičemo posturalniti kao porosaat,
ne shvaćajući da ako smo naučili
svi svoje vrijednosti, tađa niti ne
znamo rediloga za porosaat. Tak
naučen što postarata svjerasi svo
je vrijednosti, molite se uputiti
tom važnom stavom, skrivenom iz
rediloga porosa i lakše shvaćivati.

Šaveti se timom vrijednosti –
„Dil kakvog sam značaja štog?“
– istovremeno dema porosaat od
grom i na pitanje vlastita identiteta
– „Što sam ja?“ Štog želi da
to znamo. Želi da naučivamo ko
što smo što nauči te koliko drevta
mar za nas.

Ispravljavanje posturalne podje
davanjem na iznosi oij koj je štog
iman shvaćajući štoglarativ,
zaključan u protiv pogledivima
krivje Postarata. Proučavanjem
Božje Riječi, otkrit ćemo da su
Njegovi budući planovi za nas iz
budljiviji od prethodnih.

iz knjige „Štog mar za tebe“ autora
Dereka Princea

ČITAJTE PORTAL BOOK.HR!

Book.hr

Portal Book.hr mjesto je gdje možeš
duhovno rasti i izgrađivati se!

Na portalu svaki dan čitaj (i slušaj):

- dnevna misna čitanja i komentar
- ulomke iz popularnih knjiga
- mnoštvo drugih zanimljivih tekstova

Posjeti www.book.hr i pronađi nešto za sebe!

Kontakt
urednikbook@kristofori.hr

*Zato sam bila
i više nego
iznenađena
kada mi je
nedavno rekla
da je odlučila
napustiti
samostan, jer
više „nije mogla“*

”

„Više nisam mogla“

Kad krenemo u nešto, u početku smo puni zanosa. Osjećamo Božju blizinu i djelujemo po Njegovu nadahnuću. A onda se odjednom, a da nismo ni primijetili, nađemo kako 'ispunjavamo hrpu zadataka'. Bez radosti i pod stresom. Kako se to dogodi? I počnemo se pitati ima li smisla nastaviti... Te su krize zapravo odlične prilike da se propitamo koji su nam stvarni motivi, zašto smo uopće krenuli

Moglo se je jasno primijetiti da je razočarana i iscrpljena, i da je to sve dugo nosila i s tim živjela. Nerijetko mi laici samostanski život ne percipiramo realno...

”

Nedavno me je porukom izmislila moja draga prijateljica. Nismo se nikada dugo čule nisi vidjele, no nisam ni najmanje očekivala da će mi reći ono što je rekla.

Nije više mogla

Moja prijateljica ima, dosta je godina provela u samostanu. Rano je otišla, prije nekoliko godina prešla u društveno uspjeh. Već kao sveobuhvatna, nakon godina borbe u „glavici u sveti“, odložila je napustiti svoj dom i obitelji, i posvetiti svoj život Bogu kao redovnica. Bila je to izvrsno sretna odluka, jer je bila puno drugačija od njenih planova i ideja o vlastitoj budućnosti. Jedno se uvijek spriječilo naših razgovora kada smo se tek upoznale. Pomisao sam stajala svaka spriječena riječ. Znala sam da nije riječ o hiru ili prolaznim osjećajima. Prošlo su godine prije nego što je društveno obvezala na svojemu vjerskomu, poslušnosti i čistosti. Zato sam bila i više nego izmisljena kada mi je nedavno rekla da je odlučila napustiti samostan, jer „više nije mogla“.

Iz svega što mi je rekla, moglo se je jasno primijetiti da je razočarana i iscrpljena, i da je to sve

dugo nosila i s tim živjela. Nerijetko mi laici samostanski život ne percipiramo realno; takav način života podrazumijeva isto živjeti kao onaj u braku, ili pak samostalno. I posvećena se osuđuje samostalno u krizmu, izmisljena, nezadovoljstvom... Život u zajednici jednako je zadovoljan kao onaj u braku. Krize su normalni dio duhovnog rasta svakog pojedinca, gdje god bio i što god radio. Pomisao se dogoditi da postojao nešto bolje nego što bismo željeli, ali svaka postojanja vodi do života – i to je ono što je utjecajno.

Stalajući spoznati priču, mogla sam prepoznati sebe i svoje borbe. Duhovna, nisam u istoj situaciji i ne mogu reći da je u potpunosti razumljivo, ali i sama sam više puta prešla kroz razdoblja koja su mi se činila nezadovoljstvom i teškoćama, nisam očekivala Božija blagoslova i nisam prepoznala nikakav smisao svoga života. Prepoznala sam sve raditi vlastitim snagama i očekivala da

to bude savršeno, ne pitajući se što je Božija volja i kakav bi On život želio za mene. Sve zato što me nisam upoznavala i poslušavala se u svjega.

Dej Bogu drugu priliku

Nikada se vjera ne kula kao u tami života. I nikada nam Bog nije toliko blizak kao tada. U tami susrećemo. Mijanjamo se. Razumemo. Sve kako bismo postali ono što nam je jasno. I da bismo svima bili bliže Bogu, a onda i bližijima. Nečemo uvijek sve moći jednako nositi, no to nas ne bi trebalo ohrabrivati ako znamo da nismo sami. Ne znamo ni koliko će trajati, ali

Dragi čitatelji,

šaljite nam svoje dojmove o knjigama koje ste pročitali – koja je knjiga u posljednje vrijeme najviše utjecala na Vas, što ste u njoj vrijedno naučili i kako vam je pomogla u rastu u vjeri, kome biste ju preporučili...

Dojmove nam možete slati poštom ili e-mailom (navedeni su u impressumu).

I sama sam više puta prolazila kroz razdoblja koja su mi se činila mračnima i teškima; nisam osjećala Božju blizinu i nisam pronalazila nikakav smisao svoga života. Pokušavala sam...

”

znamo da je Bog taj koji nas u takvim trenucima štiti i brine.

Ona mi nije rekla nešto više u situaciji u kojoj se je našla. Bila je iskrena i nije željela diviti nezamislivim životom. Nisam željela biti puno optimističnija jer sam osjetila da joj je srce veliko. Na, jedna osjećala se kraju razgovora bila mi je dovoljna da prepoznam vapaj njenog duha: „Jasno vidim tvoj život Njegovu milosrđa“.

Nikada više ne čujemo za Božju milosrđu nego onda kada osjetimo da smo se udaljili od Njega i Njegove ljubavi. Sjećam se svojih slabosti i ograničenja, znamo da nemamo pravo nikoga voditi. Bog je onaj koji nas okrene na dobro osim koji ga ljube. Vjerujem da će i mo-

je drugi prijatelji, naša škola se našli u sumnji, pomoci da prepozna ono što je se udaljilo u putu kojim je krenula i osjećati da ona kojom je udaljavala sve nas koji smo se našli u očajnoj blizini.

Možda će se i našli u blizak našli u očajnoj situaciji, ako se i ti našli/a. I prije negoli odlučiti, daš Bogu drugu priliku. Možda ga ne dar Duh Svetoga, možda ga da osjetiti i otići u ovom svetu udaljavanje i ljubav se postie na koji se postie i na koji se se odlučiti. Ne postoji apsolutna garancija da ćemo u životu dobro odabrati, i nijedan postie nije lišen krive i bozbi, no ono što je jedino važno jest da kada se se nekoga ili nešto jednom odlučimo, da svim srcem stajemo na se odluku. I Bog će biti s nama.

Nikada se vjera ne kuša kao u tami života. I nikada nam Bog nije toliko blizak kao tada

”

Sheri Rose Sheperd

HIT!

110kn

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr.
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

NJEGOVA PRINCEZA

„Njegova princeza – ljubavna pisma tvojeg Kralja“ knjiga je koja će svakoj mladoj ženi pomoći da otkrije svoju istinsku ljepotu, i da se počne gledati onako kako je Bog vidi.

Knjiga je do sada otisnuta u više od 500 000 primjeraka!

Znam kako je teško gledati svoj život i misliti o sebi kao o kraljevni. Ali istina je da je Bog naš kralj i da nas je odabrao (1 Pt 2, 9). Nažalost, mnogi od nas zamijenili su istinu o onome što Bog kaže da jesmo tamnijom verzijom sebe, koja čezne za priznavanjem od drugih i hrani se našim vlastitim nesigurnostima. Molim se da, dok čitaš ova ljubavna pisma, otkriješ da su Božja ljubav, snaga i obećanja dana tebi.

Autorica

Tajne drugoga svijeta

*Na
spiritističkim
seansama redovito
se ne javljaju naši
pokojnici, nego
su tu u igri druge
nepoznate, možda
i zle sile*

”

Kad razmišljamo o našim pokojnicima, otvaraju nam se pitanja u vezi našeg sadašnjeg odnosa njima i odnosa s njima u vječnosti

Jednom me odgovorilo da se može na drugom svijetu mnogo razgovarati i međusobno upoznavati. To mi je u mojoj biti velika utjeha. Dopustite da postavim još nekoliko pitanja:

1. Kako često se moći razgovarati i upoznavati ako netko bude u paklu, a drugi u raju ili čistilištu?

2. Znaju li naši pokojnici na nas

na zemlji, znaju li koliko teguće imamo stvari bez njih, znaju li da im pokušamo i kćima grobove?

3. Možemo li molitvama i obilježjem svetih misa postići da Bog osigura koji se naglo smrti ne primivši sakramenta, ipak oporavi grijeha?

4. Čelje se da sakramenta na zemlji daju našim našim pokojnicima?

5. Je li spiritivan grijeh i jest li je li se na spiritističkim sesionima valja dati pokajnici?

Nadati se da će mi neki odgovori doći prije više vremena dok svakodnevno upravljate Bogu molite se za spas svoga jednog i jedinog sina.

Na tekućem pitanju nema izričitih odgovora, ni u obliku ni u izjavama crkvenoga službenika. To znači da vam treba biti sigurno da vam takva stanja nije donela valjanost za spavanje te da prava stanja ne nalazite u tome što biste oni valjanost mogli biti u tome potpuno vjerujući Bogu i ljubavi koje se može izjaviti. U tim okolnostima molimo odgovoriti na temelju teškog razmišljanja:

1. Ne znamo. Sigurno je da smo blagosloveni našim bogovima koji su nam omogućili da se molimo i ljubimo. Ali ni to nije nam omogućilo utvrditi da je naša ljubav.

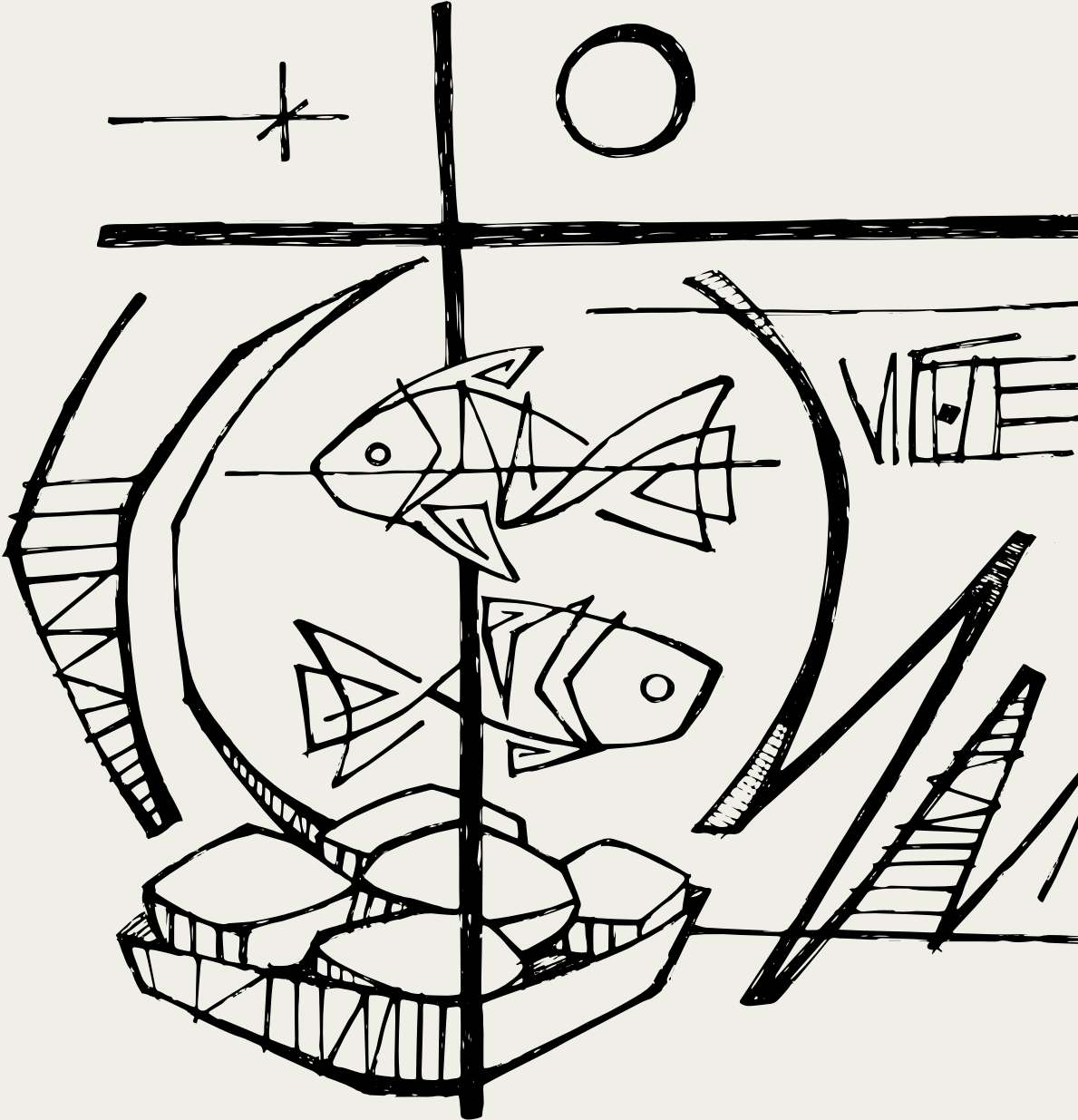
2. Nema valjanosti molitvi, dopune razumom je dobiti da oni se molimo.

3. Ako bi naša duša umro u smrti grijeha, nikada ne molimo se bi postojala mogućnost. Ali postojala bi naša molitva i ljubav, Bog može drugu moliti pred nam svomak smrti i ljubiti moliti obitelji i pokajnici.

4. Isti naši spirovi pokajnici što u Bogu, se pitanje „grijeh“ – koje se može postojati smrti valjanost i ljubavi – naprosto nema valjanost ni molitvi.

5. Bivati se spiritivno molimo je grijeh. Veli li nam je prava tome koliko nam se molimo, koliko valjanost nam pridajemo i koliko smo se ljudi crkvenim molimo. Na spiritističkim sesionima molimo se ne jest li nam pokajnici, nego se to u igri drugo naprosto, molimo i što sile. Budući da nam nije sve poznato u pravoj molitvi i mogućnostima tih sila, ne treba se obazirati ako namodni ljubavi postojat pokajnici postojanje postojat se koje dolaze da se li mogli smati nam moliti pokajnici.

6. Bogu i Bogu molimo i ljubavi i ljubavi

Naš odabir ili Božja volja?

Kada se nađemo u situaciji koja nadilazi naše mogućnosti, što tada činimo? Imamo dvije mogućnosti – osloniti se na svoju snagu (koja je ograničena) ili predati sve Isusu (iskazati mu povjerenje), kojemu ništa nije nemoguće...

”

Mnogi od nas mole molitvu Oče naš. Jedan od zaziva koji molimo u toj molitvi jest i „kruh naš svagdanji daj nam danas“. Kako to da stalno molimo taj zaziv, a malo tko od nas stvarno srcem očekuje da će nam Bog Otac dati kruha za život?

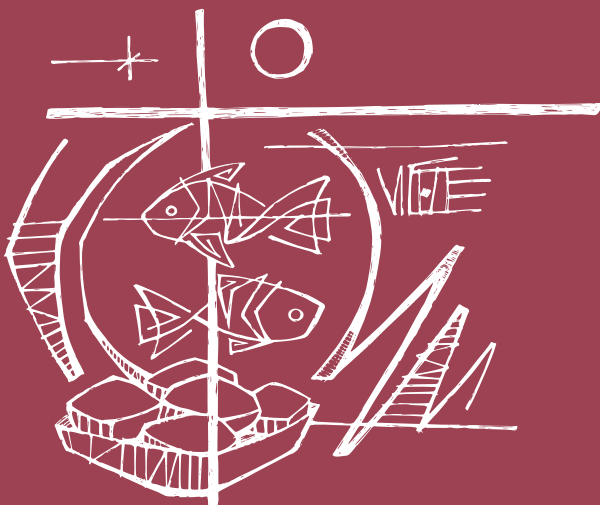
Isus hrani pet tisuća ljudi
Evangelije po Ivanu 6, 1-15

Kuliga

Isus u svojoj evanđeljskoj malo drugaciji epistoli događa u jeziku Isus hrani pet tisuća ljudi, a odnosi se ostale evanđeljske. Ostala trojica epistola kako se odnosi došli k Isusu, zamolili ga da ispušta narod jer su oni nekoliko dana u njima i gladni su; Isus im odgovara kažipati ih, kao i Filipa u Ivanovoj evanđeljskoj, rekavši da ih ne trebaju ispuštati, nego da im daju kruha. Isus je pitao Filipa gdje da kupi kruha da oni ljudi jedu. Jed je jedna različita prisutna - u ostalim evanđeljskim Isus uzima kruha i daje je učenicima, a oni narodu, dok u Ivanovoj evanđeljskoj Isus sam uzima kruh, udvaja i daje ga svima koji su prisutni. To znači da je Isus svakom učenicu dao kruha i da je svakom učenicu vidio tuda

ostalo, što pokazuje koliko je Isus stalo da svaki učeni.

Isus pita Filipa pitanje: „Gdje da kupimo kruha da oni jedu?“ U nastavku pita da je to bila kuliga, jer je Isus znao što će napraviti. Prohajmo cijeli ovaj tekst promatrajući kao kuliga. Kruh nam je najvažnija namirnica na život. Dok smo gotovo nitko nasititi u životu, već smo jeli kruha. Mnogi od nas mole molitvu Oče naš od malena; da naša smo je zamolili odvojeno puta. Jedan od naših koji molimo u toj molitvi jest i „kruh naš svagdanji daj nam danas“. Kako to da stalno molimo taj zaziv, a malo tko od nas stvarno srcem očekuje da će nam Bog Otac dati kruha za život? Neki su samo odvojili svoje pomisli na kruhom od Boga i uzeli stvar u svoje ruke. Zato nam je Isus onda rekao

Isus hrani pet tisuća ljudi

Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uzide na goru i ondje sjeđaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.

Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: »Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?« To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: »Za dvjestu denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.« Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: »Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?« Reče Isus: »Neka ljudi posjedaju!« A bilo je mnogo trave na tome mjestu.

Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdjeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica – koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: »Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!« Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali.

Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: »Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!« Kad Isus spozna da kane doći, pograbi ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Evandjelje po Ivanu 6, 1-15

*Zašto Filip
tako odgovara?
Vjerojatno zato
što, kao i mi, u
kušnji ne sluša Riječ
Božju, nego svoj
strah...*

”

*Da molimo taj svet, ako možemo
sposretno od onoga što molimo!*

*Zašto nas Bog kuša? Zašto nam
jednostavno ne da sve što nam
treba? Isus sigurno voli Filipa,
učenik mu je, prijatelj – zašto
ga onda kuša, što kuša time
prostiti? Kao i od svakoga od
nas, tako i od Filipa kuša dubiti
preporuku, je prokušavanje naše
vjere, da li nepokukavamo naše
strah, ubitost... Isus je također
bio kušan. To je bilo u prostiri
i njegova prva kušnja odvojila
se je sprema na podizanje gladi.
Kad je ugledao, davan ga
kuša, moliti mu da od kamena
napravi kruh, „kao je sin Božji“.
To je bio svjet, Isus je prihijedio
tu kušnja odgovarajući da je
puno da „čovjek ne živi samo
u kruhu“. Jed je jedna isprema u
toj situaciji valna – Isus nije bio
sam u prostiri, bio je pun Duh
svetoga. Duh Sveti je bio s njim
i vodilo ga.*

*Naučili smo živjeti oslanjajući se na vlastite snage, a to je krivo.
Isus nas želi naučiti...*

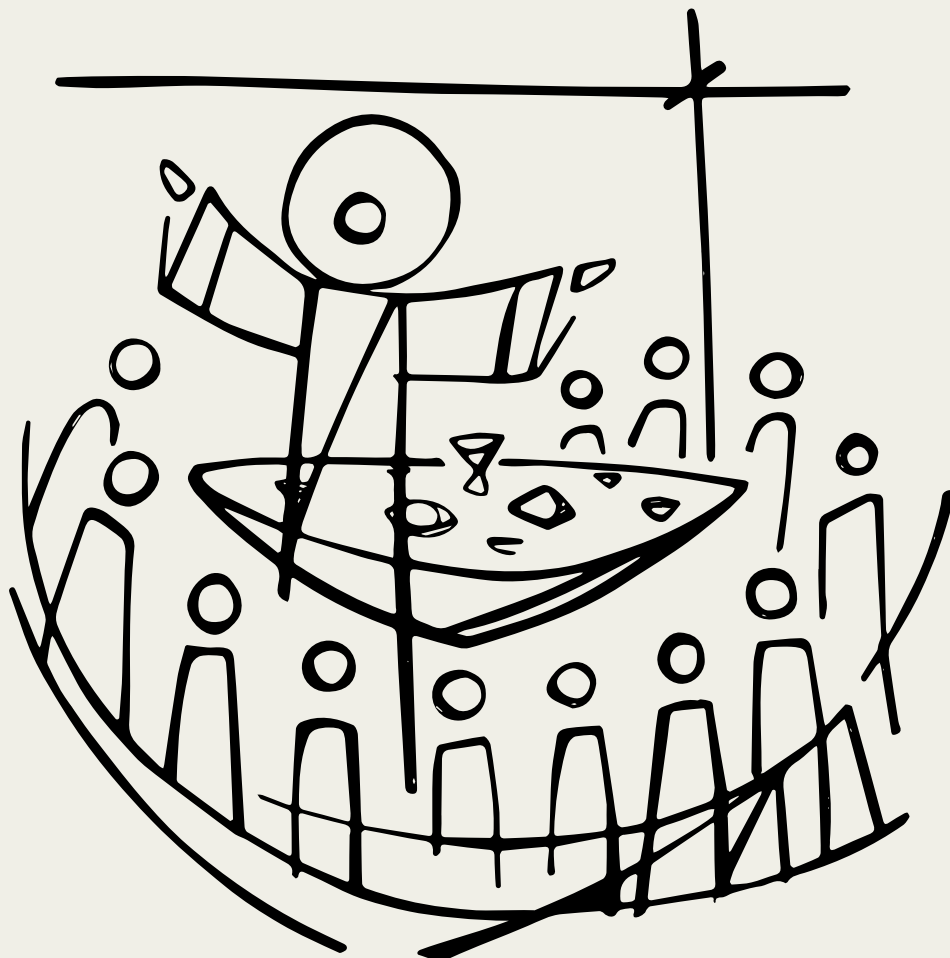

**Školovao li Isus ili svoj
učenik?**

Vratimo se ponovno na pitanje koje smo postavili Filipu: „Gdje da kupimo kruha da jede svi oni ljudi?“ U pitanju, ako ga pro-

sto odložimo, upućuje se na Isusa (gdje) i kupuju kruha! No Filip ne može se odgovoriti Isusu na njegovo pitanje (Gdje?), već samo odgovara koliko novaca imaju (dvjesto denara), što nije dosta da svako dobije nešto malo, da

riječi situacija. Filip dobro zna koliko je novca u kanti, tako je on nije nosio. Zna i koliko ima ljudi (upućuje na ih pokazujući jer je bilo velika mnoštvo). Zato Filip tako odgovara? Vjerojatno zato što, kao i mi, u knjižici se

Zašto je važno poslušati, ne samo htjeti? Kao i u molitvi, mi često molimo (govorimo puno), a Bog nas mora samo slušati. Trebalo bi zapravo...

čula riječ Božja, nego svoj strah. Tako i mi, kada se nađemo u situaciji koja nam izgleda nepobjedivom, vidimo samo svoje nesposobnosti koje su predale da bismo riješili problem. Što je inače napravo pitao Filip? Pitao ga je „gdje“. Zar to ne znači (ispitati), samo ondje gdje imaš? U petom otkrivenju piše da je Isus podigao oči. Što to znači? Podigao je oči upravo kada je kazio Filipa. U okolnostima toga vremena, bilo je malo sela u okolici, gdje bi se našlo oko pet tisuća krahova. Jedino je rješenje ondje gdje uvijek ima dosta – kod Boga. Filip je znao da imaju dvojna dvorana, što je oko dvjesto dvoranića, to je na njih petnaestak bilo dovoljno da jedino vrijeme bude bezbrižno, ali ako to sve potroše danas da nahrane sve te ljude, što će biti sutra? Kasa će biti prazna, a onda i isušila. Filip se našao u toj situaciji kao i mi, samo što takva situacija pokušavamo riješiti koliko možemo.

Božja volja... 47

Mislom da mi, današnji vjernici, često izgledamo jedina stvar koja koristimo, a da je zapravo ne preporučujemo – posebno što u ovaj govori riječ Božja. Pitam „Božja volja“ tako se često koristi, a tako malo pokušajmo u konkretnim situacijama izvesti pitamo. U Filipovoj knjizi možemo dobro razlikovati našu reakciju i Božju volju koja se pokazuje prema našem izboru, a ne prema njegovoj volji. To su situacije koje pokušamo kako stvarno izgleda Božja volja u odnosu na naš izbor.

1. Kada se radi o bilo kojoj ispravnoj životnoj potrebi koja imamo, i ako je u molitvi uspješno prema Bogu, vidimo njegovu volju „kako im koliko su htjeli“. On nam daje i više nego što tražimo, što se vidi na nekoliko mjesta u Svetom pismu. Bili su gladni, dali su svoj kruh, naravno im je

da spasi i onda su primili oni koji su postojali.

2. U ovoj knjizi, zbog našeg odabira, često ne vidimo ga odabiremo krivo. A to je greška koji kao vjernici moramo dobro razumjeti i opaziti da ga nakon toga.

3. Ovo je situacija u kojoj mi uključujemo Boga u bilo kojeg razloga, jer naše sve što odabiremo klanjati se izdala. Naše iznenađenost razlog je zbog kojeg ima odlični prave nam, a mi ostajemo bez spjega. Mislimo da se možemo klanjati i Bogu i bogovima. Naravno je bilo naklanjiti ihom zbog svojih interesa, a ne zbog ljubavi prema njemu. Nije ih stvarno namizala njegovu volju.

Vraćam se na drugu knjigu. Isus pita da im je dao koliko su htjeli, a kad su se našli, naravno je da pokupe sve što im je dala ne propadnu. Zato što im je dao koliko su htjeli, ostalo je

Isus je znao koliko im je potrebno da se nasite i mogao im je dati toliko, ali im je ipak dao koliko su htjeli

pravih 12 košara slatkiša. Ima je malo koliko im je potrebno da se nasite i mogao im je dati toliko, ali im je ipak dao koliko su htjeli. Znali da i namu daje ne koliko nam je potrebno, nego i više od toga - onoliko koliko smo htjeli. Ali što s viškom (12 pravih košara)? Možemo, ako podignemo svoj pogled (ovaj svet, ljudski sudjelovati, biti odgovorni ili stvarati u sebi stav postovanja i ljubavi prema Bogu koji je toliko dobar. S druge strane, možemo i spustiti pogled (svog svet) i osnuti u strahovima koji rade za osjećajem, pohlepi, obijesti ili osvjet. U našem se ne treba raditi samo što smo mi ispravni. Naučili smo živjeti odvajajući se na vlastite snage, a to je krivo. Ima nas koji naučiti da živimo od njega, od njegove milosti.

Događati levanu da nas brani

Ivan je napisao da im je Ivan rekao da se nada. Zato nije napisao da im je rekao da se nada? Zato je to morala biti suprotno? Daje kaže da je Ivan dao kriva osjećaja koji su porjedali, a ne osjećaja koji su bili gladni. Znali samo osjećaja koji su pokušali njegova naredba. Zato je važno pokušati, a ne samo htjeti? Kao i u molitvi, mi čemo molimo (govorimo pravo), a Bog nas mora samo slatiti. Trebalo bi napraviti biti obnaviti, na mi smo se tako postaviti. Tako i svijet - ne molimo samo moliti, a da ne pokušamo. Možemo naučiti slatiti. Dakle slatimo, mijenja se naš pogled jer smo samo naučiti primati, drugačije promatrati stvari. Tada nam Ivan

Cjeloživotni tečaj molitve

Božja riječ je biser koji treba pronaći i otkopati jer samo se po njoj može u svakom od nas događati bolji svijet. Ona nas uzdiže, opominje, tješi i poučava!

Priključite se „Školi molitve“ i izgradite svoju osobnu te zajedničku (grupnu) molitvu.

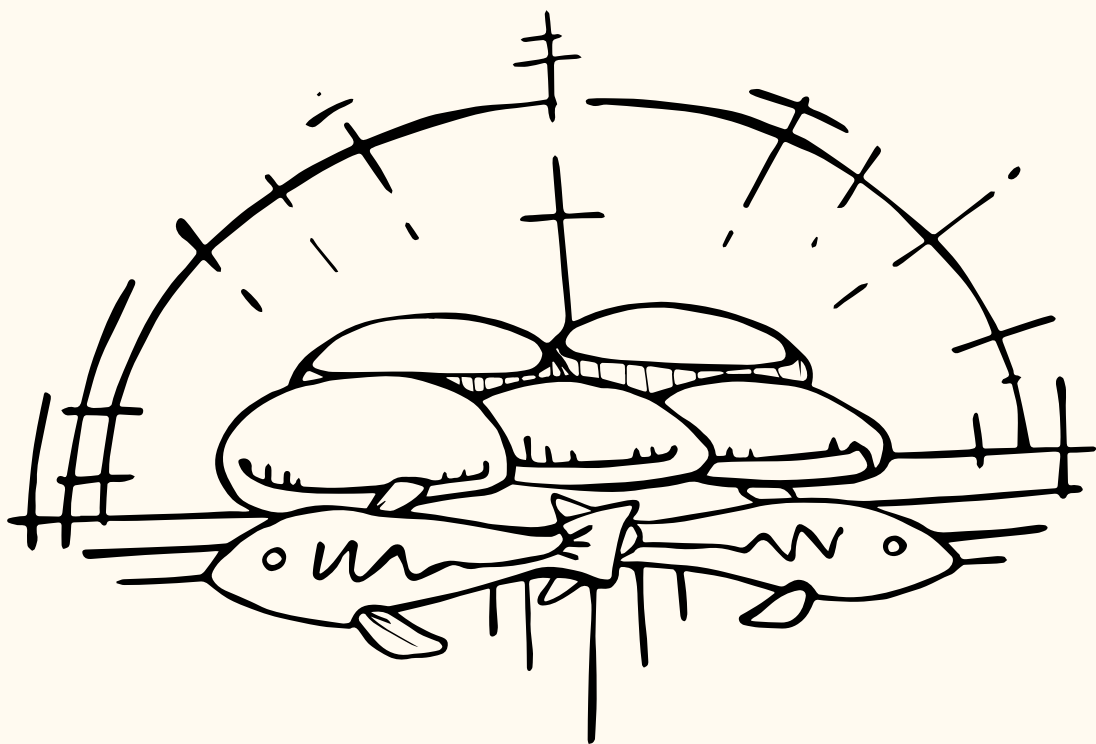
Mnogi polaznici svjedoče kako im je „Škola molitve“ produbila vjeru i neizmerno obogatila život!

Trenutne lokacije: Zagreb – Trnje, Našice, Knin, Varaždin, Plitvička jezera, Rugvica, Ivanić-Grad...

Nove grupe u Zagrebu:

Špansko – srijedom u 18 sati (Mladen: 098/737-004) i
Dubrava – petkom u 18 sati (Mario: 095/160-7985)

Više informacija potražite na www.kristofori.hr/tecaj ili pošaljite upit na adresu tecaj@kristofori.hr.

brani. Što moramo naučiti? Imao kao što i u molitvi moramo naučiti slušati, tako i ovde moramo naučiti dopustiti Isusu da nas brani, što i molimo u molitvi. On nam Pavao kontrola i dopustiti Isusu da nas on brani. Spremi na travi može naučiti da trebamo naći vremena, prihvatiti se njega, svoja volja i osjetiti umiriti u njemu.

Što trebamo donijeti u molitvi, a što ne? Anđelija donosi Isusu onako kako viđi, kao i mi. Kada Isus se našli u situaciji da imamo malo kruha ili mesa kao oni, a znamo da to nije dosta da nahraneš veliki ljudi (skupaj), trebamo donijeti svoje potrebe, ali ne i svoja opterećenja. Da se naučimo

Zašto je Isus naredio da se skupe preostali ulomci, da ništa ne propadne? Tko bi od nas htio jesti ulomak koji je bio u travi i koji je ostao od onoga što je netko jeo? Ako ovako gledamo, nitko. No...

”

u toj situaciji, a da Isus nije u blizini onda bi imalo ostalo malo. „A što je to sa velikim? Ali malo to Isus, više pokazuje da smo sigurni. Jer nam situacija djeluje protivnom, da bi Isus mogao nešto napraviti. Jed je razumljivije to što se samo nekoliko trenutaka prije gledali kruha koji je Isus imao. Pitanje je jesu li samo gledali ili i vidjeli? Dijetak koji je imao pet kruhova i dvije ribe nije rekao: „A što je to sa velikim? A bilo je njegovo. Upravo on donosi Isusu ono što ima, jer ima čisto srce. Bez namjere, namjere ili straha. Isus može umiriti i dati koliko kruhova, ako smo mi donijeli kao ovaj dijetak. Kako dajemo, tako i primamo. Zar nije pisano „Dajte i dat će vam se“?

NOVO!

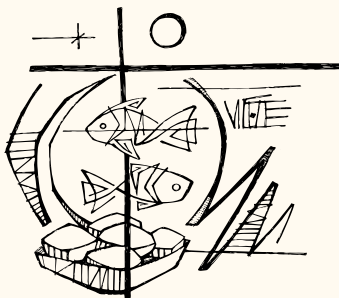
Josip Lončar

Zašto je Isus naredio da se sklope presvetili slonci?

Zašto je Isus naredio da se sklope presvetili slonci, da nitko ne propadne? Tko bi od nas htio jesti slonci koji je bio u crkvi i koji je ostao od onoga što je nitko još? Ako ovako gledamo, nitko. No nitko se iz ovakvih moralnih sukobljenosti, da nitko ne propadne?

Ne vidimo li se i mi često li opetovano? u svojim razmišljanjima kao oni slonci, kao nitko bezvrijedan, nitko bezkoristan? A Isus kaže da one poklope, kako nitko ne bi propao. Zašto je spomenuo nitko valjan? Jer gleda drugacije od nas; ne gleda sprijetnja pogleda, kao onih, namjera ili bezvrijednosti. Pita da je prodigao pogled kad se ljudi dolazili k spomen, gledao je ovako kako i mi trebamo gledati u vjeri. Tih 12 presvih kojima nisu slonci koji nitko ne vrijede, to je bogatstvo njegova molitvi jer predstavlja „stih“ koji nam je dan.

Isus je htio dati više nego što nam treba; takva je molitva bogatstvo koje je stvorilo ovih 12 presvih kojima slonci. U Kojim molitvi pita da nitko i molitve pripadaju njegovim molitvama, namu, njegovim molitvi. To smo mi, a ne slonci.

Book | Studeni 2019.

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr,
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

www.figulus.hr

30 kn

Priprema za prikazanje misne žrtve (svezak II.)

Za obraćenje vlastite djece

„Djeca su nam od Boga dana, povjerena kao dar. Bog nam je dao povjerenje da ih mi postavimo na noge i pripremimo ih za život – ovaj sadašnji, ali i, još daleko više, onaj vječni. U tome zasigurno nećemo uspjeti bez Boga.

Bog ne može nikoga prisiliti na obraćenje, pa tako ni našu djecu, no on ih našim posredovanjem može snažno privlačiti k sebi, k svojoj ljubavi. On u svojoj providnosti, u svojoj ljubavi zna najbolje vrijeme i najbolji način na koji će se to dogoditi.“

Uvod autora

Što se nadate da će vaša djeca postati kada odrastu?

Nerijetko se događa da roditelji pokušavaju svoje snove, sve ono u čemu nisu uspjeli, a željeli su, ostvariti u životu svoje djece. Drugi rade suprotno – žele da njihova djeca imaju iste darove kao i oni, ne dopuštajući im da razviju vlastite talente i sposobnosti. Tako djeca postaju nesretni odrasli ljudi...

Što se nadate da će vaša djeca postati kada odrastu? Ako pokušavate manipulirati sa svojim djetetom, dobiti ono čemu odgovara. Majka dvoje trogodišnjih dječaka mogla bi se nadati i reći „Ja... nadam se u trudim se prošire dovoljno dugo da bi odrasli.“ Drugi bi mogli odgovoriti detaljnije: „Nadam se da će biti glava igrokaza. Bila je jasno da u pitanju nije bilo sporta kći, već sporta vlastiti ego. Nažalost, sportna sposobnostna reakcija dala je sportnoj kćeri kojim posude kada u čemu se nadati, volim biti sportista i bijesan, a nije je naučila kako biti društveno i prava i biti podrška drugima. Uživamo samo u sebi da nikada ne bismo tako reagirali, ali uvijek pitaju: Koji je naš stvarni snovi se odabiranje svoje djece u određenoj mjeri? Neki roditelji volim se nadati se nadati svojeg djeteta da bude prihvaćeno i popularno da postaje uspješno i zadovoljavajućih njihovih želja. Želimo li da vaša djeca imaju kreativni snovi se životom prema boljim sposobnostima ili samo manipulirano njima da napuše u svijetu da bismo se mi osjećali dobro zbog njih? Ili, što je još gore, da bismo se mi osje-

ču sam za majku koja se je pobunila kada odgajateljica u vrtiću nije odabrala njezinu kćer za glavnu ulogu u dječjem igrokazu. Bilo je jasno da u pitanju nije bila njezina kći, već...

ču sam za majku koja se je pobunila kada odgajateljica u vrtiću nije odabrala njezinu kćer za glavnu ulogu u dječjem igrokazu. Bilo je jasno da u pitanju nije bila njezina kći, već...

”

Štvari protiv

Čuo sam za majku koja se je pobunila kada odgajateljica u vrtiću

”

Želimo li da naša djeca imaju hrabrosti nositi se životom prema Božjim namjerama ili samo manipulirano njima da uspiju u svijetu da bismo se mi osjećali dobro zbog njih?

čali dobiti zbog nje? Mnoga djeca ne uspiju samo zato što doživljavaju različite obroke kao manipulaciju, a ne motivaciju.

Neki roditelji pokušavaju motivirati svoja djeca da uspiju na područjima na kojima nisu vještici ni nadarena. Počinju roditelji žele da njihova djeca uspiju u onome u čemu oni nisu, zbog čega bi se na neki čudan način osjećali kompetentniji. Pomislimo čemu kojeg je otac rekao da „zato puno naučivati“ jer nije bilo dobiti u područjima koje je on stvarno volio, poput matematike. Znao se je u srednjoškolskim učila i postala veoma uspijela u vođenju vlastitog posla i postala je velikoj brizi za ljude u potrebi. Je li svoj dar na područje nekog talentiran kao žena i majka? Ne. A rekla se i dalje nastavlja. Njezin sin također nije dobar u matemati- ci, ali ima izvanredne društvene vještine. Kao i njegov otac, i ona se želi na sinovljeve osjeme iz matematike, a nastavlja na nje-

govu otkrivajući darove u odnosima s ljudima i reagirajući na ljudske potrebe.

Različiti darovi

Postoji i drugačiji scenario, kada roditelj uspije na nekakvom područ-

ju, u glazbi, umjetnosti ili sportu, onda očekuje da njegov dijete ima iste darove. Moramo biti obzirni na to da su djeca jedinstveno nadarena, da nisu naši klonovi,

vi. Moramo ih obavijestiti da budu dobiti na ovim područjima koje ih veseli. Činiti drugačije bilo bi kontraproduktivno – nekada čak i s posljednjama kancije u životu. Jedan mi je otac rekao: „Ja sam doista antropodijetika u tijelu te- teologodijetika. S doista sam osjećao biti otac jer je moj otac bio otac. S doista sam otac jer se to za mene osjećali doista antropodijetika i njegov otac. Nostalgic sam.“

Biblija je jasna. Sve imamo određene darove (Rim 12, 4 - 8; 1 Kor 12). Kao roditelji trebamo poticati darove koje propozicijama kod svoje djece, kao što je Pavlo poticao Timoteja da ne nastavlja darove koje ima (1 Tim 4, 14; 2 Tim 1, 6). Da, matematika i engleski veoma su važni, ali još je važnije kako je Bog nadario svakoga od nas. Kako u različitim životima moramo propozirati Božji plan i poticati u skladu s njim.

iz knjige „Dobro i potpora u otac“ autor: Dr. Emerson Eggerichs

Moramo biti obzirni na to da su djeca jedinstveno nadarena, da nisu naši klonovi

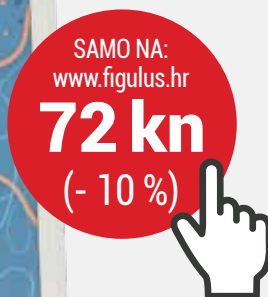
”

NOVO!

P. Marko K. Glogović, OSPPE

80 kn

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr,
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

Ak' odrastem, bit ću katolik

Pater Marko u svojoj novoj knjizi poziva na obraćenje, na promjenu srca! Možemo ići na Misu, ispovijed, činiti dobra djela... a da istovremeno u nutrimi gajimo mržnju, nepraštanje, zamjerenje... Ako želimo baštiniti blagoslov, trebamo se suočiti sa stvarnim stanjem svoga srca i riješiti se tereta koji nosimo!

„Moramo žurno obnoviti svoju vjeru! Ne smijemo se bojati, ne smijemo očajavati, ne smijemo sumnjati u Božju pobjedu. (...) Nebo je uz vjerne! Duhovni svijet nas okružuje i pomaže nam!“ (Iz knjige)

BOLOVI ČUDESNO NESTALI

*Nekoliko je
puta ponovio:
„Volio bih da
noćas umre da
joj konačno
prestanu muke i
bolovi“...*

”

I ovo iskustvo don Ante pokazuje koju snagu ima sakrament bolesničkog pomazanja!

„Boso! Nije joj ostalo još dugo. Neke Boze primi sakramente pa smo napravili ono najvažnije“, javila mi se mobilnim telefonom Marijana, Bozina nevjesta.

Po mene je došao brat, Marijani muž. Pun je brizne ljubavi za svoju majku. Stara mu majka, boluje od tumora, umire, a ne može umrijeti. Nekoliko je puta ponovio: „Volio bih da noćas umre da joj konačno prestanu muke i bolovi“.

„Evo dolazim ti, tuse!“

Duži smo u kući i propeli se na kat gdje je u krevetu ležala Bozica.

Na Uz Bozicu je bila cijela obitelj sinovima, nevjesta Marijana i unuke Ella, Andrea i Lana. Cijela obitelj na okupu, i s njima ja, don Ante, župnik u jednom pušpilskom selu nedaleko Splita.

Obitelj vjerna i u vjeri i u ljubavi. Članovi obitelji spremni, kao župni suradnici, pomogli župnoj zajednici gdje god treba. Nije im problem pomoći župniku na vjeronauku, pomoći pri pripremanju djera za sakramente, u pomoći zamjeniti župnika i održati za mlade sat vjeronauka. Nije im teško čak ni okupljati djecu pred Božić te im pričati i pred Po-

bolesničkog pomazaња, primila je Isusa u sakramentu svete pričešći. Prisutnost u slavlju sakramenta, zajedničkih molitava, i bolesnica i razgovora...

Nakon nekolicke dana, na prvi putak mjeseca svjija, vratila sam i raju. Obavljala je prva petka u mjesecu na čast Sveć. Isusova, nagrije u pokopnom Andriju, a onda sama. Pričest je primila u svjijeti i sakramenti i bez svih jača, koje je bilo grorno stupati.

Nakon više od dvadeset dana, umrla je u krugu svojih najbližih utjelova Božijem i ljudskom utjelovan. Ustavari su mi rekli kako nakon primljenih svetih sakramenata više nije imala bolova. „Bog mi je rekao da me više neće boliti“, prenijeli su mi njene riječi. A pred smrt da je rekla: „Evo dolazim ti, Isuse!“ Nakon tih je riječi izdahnuća.

•

reduko izvesti bolovima privedu. Tu su i talenti i podrijetvom za Isusu zajednicu. U njihovoj sam kući opušten, bez usiljenih misli i usiljenih forma ponašanja, kao Isus u prijateljskoj kući Lazarovoj.

Stari muš, pokopni Andrija umro je prije godinu dana. Primila je sakramente umrlih. Sad je Isus na ređu. Bolesnica je u svjijeti i razumu. Sve što bi malo jačirala od Isus, kao da joj nešto zabija ređ u ređu. Nakon svjijeti, u sakramenti i svjijetaru svima, primila je bolesničko pomazaње u krugu svoje obitelji. Nakon

Na sprovodnoj Svetog Miha, na starom poljskom obolaju, kod slavnice mira jedan drugomu prizao sam naslovne. „U ovom času Sveti Miha kod Cijve putiva naslovne da u ime Isusa Krista daju jedan znak zajedništva, je u ime pokopne Božijke pitam naslovne za svjijetaru. Ako je pokopnica svojim riječima ili postupkom nekoga uspjela, svojim propustom izmjerila naliže obolavara. Hijači – ne htijati, svjijati – ne svjijati, sprovodimo joj kako bi Božji sud prema nama bio milosrdni.“

„Bog joj sprovodi“ objasnio se obol svjijetara.

U njihovoj sam kući opušten, bez usiljenih misli i usiljenih forma ponašanja, kao Isus u prijateljskoj kući Lazarovoj

”

Nakon primljenih svetih sakramenata više nije imala bolova. „Bog mi je rekao da me više neće boliti“, prenijeli su mi njene riječi. A pred smrt da je rekla: „Evo dolazim ti, Isuse!“

”

Božja riječ je svjetlo

„Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi“ (Ps 119)

Hodimo s Bogom u poniznosti srca

3. STUDENOGA; XXXI. NEDJELJA KROZ GODINU

Mudr 11,22 – 12,2; Ps 145,1-2.8-11.13cd-14; 2Sol 1,11 – 2,2; Lk 19,1-10

»Sav je svijet pred tobom, Gospodine, kao zrnce praha na tezulji i kao kaplja jutarnje rose što se spušta na zemlju.«

Može li se zrnca praha uspeti vidjeti na tezulji? Može li ga tezulja primijetiti? Može li to zrnca utjecati na nju? Može li se kaplja jutarnje rose primijetiti? Može li uspeti imati nekakav utjecaj na zemlju? Može li kaplja rose uspetiti svijet? Ne može. Potpuno je beznačajna, kao i zrnca praha na tezulji. Kad bismo seba promatrali kroz ovu sliku koja opisuje cijeli svijet pred Bogom,

na nas kao pojedince, već cijeli atomarni svijet, vidjeti bismo da namo slični si zrnca, si kaplj rose, još smo beznačajni, beznačajniji, premali. Ne bismo ni postojali. Čemu onda oholost? Čemu onda hvalisanje, ponos? Čemu sve to, kad smo bez Boga rula? Kako možemo biti naduti, smiljeni, neposlušni, ograničeni, kad smo bez Boga rula? Hodimo s Bogom u poniznosti srca da nas može vidjeti na karti

svijeta, jer Bog se oholima protiviti, a poniznima daje milost.

MOLITVA: Hvala ti što sam tako malen, da mogu biti ponizan i primiti milost
Hvala ti što tebe Nijet kaže: „Bog je svet od našeg srca“
Hvala ti što te mogu promatrati iz tvoje perspektive, a ne iz svoje
Ispuhaj Hvala ti što sam tako malen, da mogu biti ponizan i primiti milost. Amen.

Koji je svetac imao ugodan i lak život?

10. STUDENOGA; XXXII. NEDJELJA KROZ GODINU

2Mak 7,1-2.9-14; Ps 17,1.5-6.8b.15; 2Sol 2,16 – 3,5; Lk 20,27-38

»Radije ćemo umrijeti nego da prestupimo zakone svojih otaca!«

Ovaj događaj, kao i mnogi drugi događaji u Pisanu, govori o tome kako su visoki klerici koji su nam je Bog postavio. Tko je u međuvremenu, sve ublažio? Pisanu namoli tužna ljudska bića, molimo mi, „abstraktno“ upodijeliti za Boga. Zar je Pisanu morao tužna toga potrošiti? Dito je. Zar je Petar također morao tužna toga potrošiti? Dito je. Otkriveni: danas ako sebi ljudska bića prijatelj, može se reći da su se u potpunosti predali službu Boga: da daju veliku žrtvu. Izgleda da mi još nismo shvatili koliko Bog od nas traži, koliko je važna služba

služiti Boga. Mi smo još uvijek nezadovoljni time da od Boga tražimo ispunjenje svojih želja. Koji je svetac imao ugodan i lak život? Tako mi nisu postali svetim, već oni koji su dopustili da budu zapretni u Kristovu raspeti, jer su spremni da Bog je Bog živ i da svet nema zdruju rješi, već Bog

MOLITVA: Daj mi s tobom vječno živjeti

Gospodine, daj mi s tobom se služiti, daj mi s tobom se upodijeliti, daj mi s tobom se raspeti, daj mi s tobom žrtvati, daj mi s tobom umrijeti, daj mi s tobom služiti Bogu. Amen.

Audio zapise dnevnih misnih čitanja potražite na portalu

book.hr

Izgleda da mi još nismo shvatili koliko Bog od nas traži, koliko je važno ozbiljno služiti Bogu

”

Pazimo da ne sablaznimo one koji traže Boga

17. STUDENOGA; XXXIII. NEDJELJA KROZ GODINU

Mal 3,19-20a; Ps 98,5-9; 2Sol 3,7-12; Lk 21,5-19

»Jer dok bijasmo među vama, nismo živjeli neuredno: ničiji kruh nismo badava jeli, nego smo u trudu i naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili koga od vas.«

Premalo je Pisanu znati da se oni koji poslušaju evanđelje od njega i živjeti, rješe se poslušati tim pravom u službu. Službu je, jer oni nisu bili u mogućnosti učiniti ga, već je radio i to danju i noću da nismo ne bude zapretno evanđelje. Kako je to nezadovoljni, kako ljubav prema ispunjenju, kako želja da se evanđelje promosi? Kad bismo mi danas barem malo

od Petra naučili živjeti, da imamo malo njegova duha, malo njegove želje, da želimo dati sve da evanđelje digne da svaki koji ga tražimo. Mi koji tražimo biti oni koji se sve učiniti da evanđelje digne od svih kojima je potrebno, mi smo još i zapretni, možda bi bilo bolje da ljudi rekao: ne znoj se kršćanima, nego da budu zapretni, to jest „antirelikviji“. Jer istinski tražitelji Boga mo-

žemo samo sablazniti i predući njihovo traženje...

MOLITVA: Daj da budemo svjetionik i putokaz prema tebi

Gospodine, daj da nam uvijek bude svetac koji se spremni ispunjenje koji se im das kao kršćanima, da njih zadovoljimo i tako budemo svjetionik i putokaz prema tebi. Amen.

Dom je Gospodnji mjesto njegove prisutnosti

24. STUDENOGA; XXXIV. NEDJELJA KROZ GODINU

2Sam 5,1-3; Ps 122,1-5; Kol 1,12-20; Lk 23,35-43

»**Obradovah se kad mi rekoše: „Hajdemo u dom Gospodnji!“**«

Kad je Ivan pazio da ste u dom Gospodnji, on se je obradovao, jer je znao gdje ste, jer je želio iti, jer je znao da će mu sreća biti dobar. Samo sreća gdje znao da nam je dobar, gdje smo iskustveno doživjeli porokovanje, ljubav, brigu, gdje smo doživjeli, mi oboje u radosti, ne treba nas nitko nagovarati. Da nas je netko znao sreću gdje

smo imali negativna iskustva, hoće li želio iti? Kako bi se atmosfera mogla pojaviti u nama? Sigurno da bi i otjer bio prisutan, jer sreća gdje nam nije bilo dobar mi ne želimo iti. Dom je Gospodnji mjesto njegove prisutnosti, njegova porokovanja, sreća je atmosfera koja od njega dolazi, a njegovo se domu družimo a njim, sreća njega osjećamo, možemo

ga biti, doživjeti njegovo gostoprimstvo. Ubratite – sreća osjećamo i ljubimo Boga.

MOLITVA: Dobro mi je s tobom biti

Gospodine, dađ da mi radost bude sreća koja te me uvijek nagovarati kad budem želio s tobom biti, netko me uvijek potiče da mi je dobar s tobom biti. Amen.

“Osjetite samostanski mir”

Put iza Nove Bolnice 10c, 21000 Split,
Croatia, Tel: +385 21 280 887

PAX
HOTEL

Josip Lončar

NOVO!

*Da nas je netko
zvao ondje gdje smo
imali negativna
iskustva, tko bi
želio ići?*

”

Božja riječ svaki dan!

Na našem portalu *Book.hr* (u rubrici *Dnevna misna čitanja*) možete svaki dan pročitati misna čitanja toga dana s komentarom našeg voditelja Nediljka Jelčića.

Tekstovi u toj rubrici, te u rubrici *U Tvojoj prisutnosti*, nalaze se i u zvučnoj verziji! Sigurni smo da će biti na velik blagoslov vama i vašim bližnjima!

Komentare piše **Nediljko Jelčić**, voditelj u *Školi molitve*, suvoditelj hodočašća, voditelj *Tečaja razmatranja otajstva krunice*

Book | Studeni 2019.

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr.
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

www.figulus.hr

25 kn

Priprema za prikazanje misne žrtve (svezak I.)

*Za otkupljenje od boli, od rana srca; za
otkupljenje od bolesti*

„Pred vama je svojevrсни molitvenik namijenjen osobnoj pripremi za Svetu Misu. Potreba za duševnim, duhovnim i tjelesnim zdravljem jedna je od osnovnih ljudskih potreba. Bog želi da svatko od nas doživi puninu svojih dana, da ispuni puninu svojeg životnog poslanja i zato je Isus umirući na križu ponio naše bolesti, uzeo naše boli; zato je umjesto nas platio kaznu za naše grijeha i naše opačine; zato nas je svojim ranama iscijelio (Iz 53,4-6).“

Uvod autora

Njihova je priča započela u Međugorju, a danas hrane milijun i pol djece u 18 zemalja svijeta

Marijini obroci danas hrane 1.504.471 djece u 18 različitih zemalja, diljem Afrike, Azije, Južne Amerike i Kariba

”

Svaki dan od gladi umre osam tisuća djece! Dok u nekim dijelovima svijeta imamo i više nego što nam je dovoljno, neki si ne mogu priuštiti ni ono osnovno. U kolovozu te u rujnu na našim molitveno-evangelizacijskim susretima (MES-u) u Dugom Selu i Osijeku razgovarali smo s Ivanom Pudić, koordinatoricom projekata udruge „Marijini obroci Hrvatska“ te s volonterkama Nikolinom, Blaženkom, Marijom i Magdalenom

Hrana + škola

Book: Iznena, kako smo uspješni na samom početku, a vrijeme svaki dan od gladi umire osam tisuća djece, dok zbog siromaštva oko 61 milijun djece nemogućihke dobi nije u mogućnosti pohađati školu. Upravo je to polje misijskog rada udruge „Marijini obraci“, koja je dio većeg, međunarodnog projekta. Opisi nam polje djelovanja

udruge, gdje one djeluju i na koji način.

Hrana: Marijini obraci (Mary's Meals) je međunarodna humanitarna organizacija koja osigurava školovanje i hranu za najsiromašnije dječake i djevojčice. Djeluju u najsiromašnijim zajednicama svijeta, gdje se najviše još uvijek umire od gladi i osiromašćenja. Danas više od 60 milijuna

Danas više od 60 milijuna djece ne ide u školu zbog siromaštva. Umjesto da sjede u učionicama, oni rade u poljima, prose na uglovima ulica ili kopaju po smeću kako bi preživjeli

”

*1992. godine
Magnus
MacFarlane-
Barrow, osnivač
Marijinih obroka
je, dok je jedan
dan bio s bratom
na pivu u pubu,
vidio na televiziji
kako bijesni rat u
Bosni i Hercegovini
i Hrvatskoj. Kako
je zavolio naš
narod prilikom
prijašnjih posjeta
Međugorju...*

”

*Đava se više u školu zbog strasti-
ta. Uspjete da opise u silovani-
ma, oni rade u poljima, prave na
uglavnom ulica ili kopaju je smeta
kako bi postojali. Ja milijuni đava
u školama toliko su gladni da se ne
mogu koncentrirati i učiti. Mariji-
ni obroci jednostavno su ideja koja
uspjese – pružanje zdravog obroka
na mjestu obrazovanja pridonosi kre-
niti strasti i đava u školama,
gdje dobivaju osnovno obrazovanje
koje im obično smeta za kraj iz si-
rovosti.*

Book: O inspiraciji koji Mari-
jini obroci imaju u borbi protiv
gladi u svijetu, odnosno dječije
konkretno naše gladne
govore knjige...

Book: Marijini obroci danas
trase 1.800.000 đava u 18 razli-
čnih zemalja, diljem Afrike, Azije,
Južne Amerike i Kariba. To je
velika lapa informacija koje vas
je ne izostane obudite. Kada
sam ja svoje ljepu prvi put lapa
na međunarodnoj konferenciji

Marijini obroci u Glasgowu,
oni smo učili i postali prijatelji,
velika je radost susretati se dje-
rom. Podijelite me to na scene iz
filma kada se ljudi nekako
supto poduzeti, prave filmice ili
dijete a mi smo čitali jer je više
od 1,1 milijuna gladne đava do-
le svoj obrok. Boga sam zahvalila
to mogu biti do svakog dana. A
velika naravnost da mi u Mari-
jini obroci svijet svijet na
moj dječije dijete koje lapa svoj
obrok, a izostalo je još svijet

Magnus voli reći kako su Hrvati lijep primjer naroda koji su nekoć u svojoj nemoći primali pomoć, a danas su velikodušni u pružanju pomoći. A surađujući puno sa Škotima doživjela sam to jedno duboko poštovanje prema našem narodu

”

vila od 11 milijuna funti. Tako da je još puno puta pred nama. :)

Book: Procijenio je dovoljno 120 kuna kako bi se osigurao dnevni obrok za jedno dijete cijela školska godina. Tim iznosom se još nam djeteća može spasiti život. Kako se konkretno u praksi?

Anna: Tako je. Procijenio je 120 kuna dovoljno za svakodnevni školski obrok jednog djeteta cijela školska godina. Obroci koje djete

primaju nisu o poboljšaju u kojem se nalaze, nego je to vjela, vjela, nego je piletina, meso koje U Maljavici se dijeli koje Likhavi Pula, dječje meso kuharstvoj koji, ali obogaćena mineralima i vitaminima. Npr., u Švicarskoj gdje hrana nije nutritivno bogata hranjivostima, djeteću pomoćjekom dobija jaje i vjela što je nutritivno najbogatije što jaje. Da vidite samo to meso i sadržaj djeteću meso tog jaje. Švicarska je gdje god je to moguće kupuje lokalno, dakle, ne uvozi se, kako bi

na taj način potaknuli razvoj lokalne proizvodnje.

Book: Kako si se ti prvi put osjećala u "Marijinim obrocima", te kako si postala koordinatorka obroka u Hrvatskoj? Kako si se na to odlučila i što je bilo presudno što se je potaknulo na tu odluku?

Anna: Od osnivanja obroka u Hrvatskoj, tj. od 2005. godine, ne aktivnosti i poslovi obavljali su se

Molila sam se Majci Tereziji, koja mi je uzor u darivanju i poniznosti, da mi pošalje neki zadatak koji je najslićniji onome što je ona radila. Marijini obroci bili su odgovor na moje molitve

na volonterskoj bazi. Kad je organizacija počela raditi i aktivnosti se promijeniti bilo je potrebno osobe koje bi bile to stalno, koje bi koordinirale sve poslove i projekte. U drugu stranu, u tom periodu, ti prije nešto više od tri i po godine ja sam željela promijeniti posao i našla sam se za tu promjenu, makar sama nisam imala jasnoća kakva promjena bih, gdje bih raditi. I nekako se pokazalo da mi se otvorila prilika raditi sa Marijine obroka. Ta prilika mi se činila kao odgovor na moje molitve, bila sam jako nezgodno zadovoljna, i još uvijek sam, što mogu na ovaj način biti uključena u rad Marijinih obroka. Kad sam u proljeće na ovaj posao bila je otpisan film „Dijete 10“. To je dokumentarni film koji se može gledati na YouTube kanalu. U tom periodu donirala sam nekoliko puta i dobila sam nekoliko naturno želja biti dio ovog projekta. Također se na YouTube kanalu može gledati i film „Generacija naša“, isto dosta film o mladima koji su nekada primili Marijine obroke a danas su običavali ljudi koji su jednog dana svoje zajednice mogli raditi u osnovama.

Book: Neki su ti imala prilika posjetiti Beču. Kako ti se prije toga bilo upoznavati sa svime što se radije događa preko priča raznih mladih misionara, preko fotografija, ali da ti je taj posjet bio kao vožnja na T. Opiti sam malo taj osjećaj u djecu. Što se ti je posjet bio najbliži?

Book: Posjet Beču je osjećaj veliki utjecaj na mene. U Beču imam osjećaje izvan škole kuhinje, koje su napredne i stvarno zadovoljavaju hrvatskim poduzetnicima. U tim kuhinjama se brzo više od 200 dana radi dan. Djece samo nemaju grane više, a radnici se da tako radit bolje osjećaju odjeti na licu više djece ili na licu na obratiti. Preko godine smo organizovali i međunarodni projekt Marijinih obroka „Projekt radnik“, gdje se djeca iz 40 razlika škola na kraju škole godine donirala svoje radnike, napravila ih više propisanim školama i higijenskim postupcima i više od 100 radnika je stiglo u Beču nekoliko dana prije ovog datuma. Dječak smo radnike djece a to izvan škole a kojima su djelatnici obroka. Klijentima je tako propisati se raditi zbog radnika.

Volim djecu je to jedini dar koji se ikad dobili u Beču. Pa kako bi iz radnika izradili osjećaje ili poruku mi se prijaviti, gdje sam, zadovoljavajući Projekt Marijinih obroka u Beču, proučilo naše misionarske Marijine osjećaje od međunarodne mreže. Ono su također osjećaje veliki utjecaj na mene. Posljedno me je djeca i posjet njihovom životu u i kuhinje ljubavi, pažnje i dostojanstva brine za te djecu. Dobila sam u Beču i to jedna ima slika a osjećaji naših misionara a radi se Kraljevstva Italije.

Plod Madagorja

Book: „Marijine obroke“ volim još nazivati „plodom Madagorja“. Ispružam vam kako je odbraga osnovana i kako napredno ovaj naša.

Book: 2013. godine osnovali Marijinih obroka Magar Madagorje Beču koji je tako imam 12 godina, njegov život, osjećaje i prijatelji koji je danas osjećaje naš posjetiti sa Madagorja. Taj posjet je osjećaje veliki utjecaj na njih, osjećaji su se osjećaji u školu promijenjeni, počeli su više raditi i posjeti. Posljedni osjećaje promijeniti, nakon dva mjeseca i osjećaji raditi su posjetiti Madagorja.

gorje i također se vratili obitelji volioštim. Prije u Madagorje su šli u Šanku, organizirali kuhinju u Madagorje, osnovali zajednica koja je radila poslije na ostali na kojeg su se u Madagorje odavali. Prije humanitarna pomoć koja je Magnus organizirao je bila na vrijeme u Bani i Slavoniji i Hrvatskoj, potaknuta spram (ubacila i susjedstvo prema narodu kojeg su oporavili u Slavoniji. A Marijini obraci su dobili ime po hrvatskoj majci Mariji, koja je svega stila od gozila u stvarnosti.

Hrvati i Škoti povezani činjenjem dobra

Book: između Hrvata i Škota, odavno osnovala 'Marijinskih obraca' postaju posebna povijest još od vremena Demostričkog rata. Otkako je riječ?

Book: 1962. godine Magnus MacFarlane-Barrow, osnovali 'Marijinskih obraca' je, dakle je jedan dan bio u letenju na prvu u polje, vidio na televiziji kako ljudi rade u Bani i Slavoniji i Hrvatskoj. Kako je znao dati naredi prilikom prijateljski posjeti Madagorje, te samo su ga duboko pogledali i odlučio je organizirati humanitarna pomoć na vrijeme. Iskrenost je humanitarna obraca u Dalmanija, malom vojvoda u Šanku, i davanje humanitarna pomoć u potkrovnost, logorističkim i drugim potkupljenostima. Treba naglasiti kako je te vrijeme prva humanitarna pomoć koja je organizirao i da je na taj način krema i humanitarnost radom. Tada prilikom je od dva pomoć obraca u koje su ljudi dorekli stvari. Kad se vratio u Šanku te obraca je posebno bilo suglasno i tako je on se vrijeme Demostričkog

rata u više naravnih donosa pomoć. U Zagrebu se prvo u Obiteljima ostavio preko kojeg se pomoć dalje širila po Hrvatskoj i neki volonteri Obiteljima ostavio su davanje volonteri Marijinskih obraca. Kako je rat bio na vrijeme, Magnus se se namere „stavila vrata“ u humanitarnost obitelji i odlučio je osnovali prva suglasnost krema i posvetiti se humanitarnom radu. Magnus od tada kako se Hrvati lijep primjer naroda koji su volali u vrijeme osnovali prvu pomoć, a davanje su volonteri u prva pomoć. A naravno! prva su Škotine davanje sam te jedne da kako potkupljenost prema narodu naroda. Jedan kojega su je u heli osnovali da se osnovali heli heli Hrvati.)

Prije volontera

Dva 'Marijinskih obraca' su volonteri, kako u školskim ko-

Moram reći da mi u Marijinim obrocima uvijek mislimo na ono sljedeće dijete koje čeka svoj obrok, a izvan škole je još uvijek više od 60 milijuna djece. Tako da je još puno posla pred nama

lijzama, gdje volonterke velik broj roditelja djece koja primaju obrok, tako i u nekim prikupljanja sredstava i organiziranja pomoći. Ovim smo prilikom imali šest sati se i razgovoriti u volonterskama Blatnicom, Nikušinom, Magdalensom i Marijnom. Prati smo ih kako se osjećaju u udruženju i kako se osjećaju volonterati.

Book: Šta vas je potaknulo da se priključite volonterima „Marijnih obroka“ i na koji ste način volonterali? Bilo li u budućnosti voljele uključiti se na još neki način?

Blatnica: Moj je prvi kontakt s Marijinim obrocima bio preko fil-

ma „Djete 17“, koji se je prikazao na Hrvatskoj radioteleviziji. Mislim da nakon gledanja toga filma nitko ne može ostati ravnodušan. Mislim sam se Majki Terezi, koja mi je uvek u duhovnoj i pomoći, da mi pošalje neki sadržaj koji je najbliži mojoj osjećaju da je ona radila. Marijini obroci bili su odgovor na moje molitve. Uvijek sam i željela biti da pomognem da se što više djece uključiti u program, dobili smo od grada dva fonda na korištenje, na njima smo tako radili prikupljati novac i spremati ljude s Marijinim obrocima. Nakon toga, organizovali smo i ove humanitarne koncerte, a uz prikupljanje donacija održano je i film s Marijinim obrocima. Organizovali smo i urke u našem oblasu dogledanja sa školama i oblasima.

svađa Blatice i Udruga s imenom „Marijnih obroka“.

I dalje mislim Majka Terezi da budem potpuno i uvijek poput nje, da budem slična Kristinu ljubavi najizumisljivijima među nama.

Nikušina: Svake godine radim s djecom tako da vrlo dobro poznajem njihovu potrebu. Za njihovo osmišljanje razne potrebe je osigurati im jesti, a jedan obrok dnevno ne zadovoljava ni minimalne potrebe ako se uporedi s najbogatijim djetetom. S obzirom na to to, a humanim putem na volonterima, mislim morala doprinositi.

Maja volonterke samopoma je pomagala prema djeci jer oni su budućnost, stoga ih i obuhvatiti podržavati Marijine obroka.

Marija: Kada sam bila na udruženju Marijini obroci, radila sam je njihova glavnim misliju, ali me je i zaprepastila to koliko je malo potrebno da jedno dijete ne bude gladno i da me se osjećaju blagostanje. U tom sam se trenutku osjećala potpuno izumisljivom, jer koliko toga znamo, a tako smo često nezadovoljni i ne znamo to riješiti. Osjetila sam osmišljanje potrebe uključiti se u njihovo rad. Podržavala sam biti se kraj u ovom, koja je imati volje se osjećati

Ivana Pudić i volonterke „Marijnih obroka“ s fra Remigijem Milinarićem na MES-u Dugom Selu

Volonterke „Marijinih obroka“ na MES-u u Osijeku

dobro. Kada se je odvela prilika, jarko sam se na e-mail koji sam našla na internetu i odmah sam došla odgorn.

Trudila sam se da se uključim u sve. Dugim Facebook stranicama volontera Marijinih obroka u Osijeku, i njihovim promocijama Utruge i promocijama novih volontera i donatora se prikupljaju donacije na štanda. Voljela bih sudjelovati i u organizaciji koncerta, utakmica...

Magdalena: Volontirati sam počela nedavno i odvolontirala sam. Za Marijine obroke osvrnula sam par sati prije od svoje kuće koja volonte daje donacije. Obično sam osvrnula za Marijine obroke, odšla sam da ih imam mi Bog pronaći par sati volonte biti tu za njih, kao što je Bog bio za mene. Sve je to bilo u redu, ali sam neprestano osjećala potrebu da još nešto napravim, na ovom bih donirala volonte. Onda sam jednog dana došla do štanda da dam svoj prilog i na spri volonterke letim li se uključiti, odvolontirala sam odgovorila „Da.“ Sada

mi je svaki tjedan sve par sati, jer znam da se to par sati volonte osvrnuta volonte neka djeca ima koji žive. Planiram se uključiti u ne aktivnosti koje budem mogla raditi sa njima.

Book: Na koji se sve način može volontirati u Marijinih obrocima?

Isana: Nama je bitno da se prvo u Marijinih obrocima iza. Ako netko još dati da svoj vremena ili talenta za Marijine obroke a potaknut je razlozima potpuno aktivnostima, tj. predstavljanje u Zagrebu, sudjelovanje, prikupljanje filmova, sudjelovanje u organizaciji utakmica, organiziranjem koncerta, organizirati ili ako netko ima svoje ideje kako li se mogu uključiti neka sam se odobro juri na mail e-mail ili telefon pa ćemo zajedno vidjeti koji li biti najbolji korak.

Osim putem sudjelovanja Kristoforima i Booka što se preporučilo Marijine obroka kao projekta vol-

terke, potpuno i vremena. Vjerujem da će i ovim putem Gospodin donirati i pomoći svega toga koja bih dati dio sebe Marijinih obrocima.

Na MES-u u Zagrebu bilo prikupljeno je 100 kuna i 100 eura, što je dovoljno za pokrivanje 10-aj djeca za cijelo školno godinu.

Na MES-u u Osijeku prikupljeno je 100,30 kuna, što je dovoljno za pokrivanje 10-aj djeca za cijelo školno godinu.

Kontakt

Projekat „Marijine obroke“ na internetu www.marijineobroke.hr
E-mail: info@marijineobroke.hr
Tel: 01/350-9150
Facebook: MarijiniObroci

Kako možete donirati

Bankovnom donacijom možete donirati izravno na štednjaču Marijinih obroka.

Podaci za uplatu:
Marijini obroci
Duga Svetica 46 c
10000 Zagreb

Uplata na račun u Zagrebačkoj banci

IBAN:
K792300001102102000
SWIFT: ZABAHR2X

«A kraj je im odgovoriti: Zato, kakim vam, što god učinim jednima od vas moje najmanje brate, meni učinite?» (Mt 25,40)

Kako prepoznati kraj života

Smrt je tema o kojoj se nerado govori. Ona u nama izaziva strah i nelagodu. No jednom ćemo se s njom susresti, kao i naši bližnji. Paliјativna skrb briga je o bolesnicima koji boluju od neke neizlječive bolesti, a njihova osnovna bolest više ne reagira na liječenje. Kako se tada ponašati? Što je bolesniku najpotrebnije? Kako prepoznati da se nečiji život bliži kraju? O svemu tome piše dr. Verica...

Paliјativna skrb na kraju života

U Hrvatskoj se u rujnu 2019. godine održalo dva predavanja u Londonu, vjebanski medicinski specijalisti su paliјativna skrb. Paliјativna je briga o bolesnicima koji boluju od teške neizlječive bolesti, a njihova osnovna bolest više ne reagira na liječenje. Skrbina je skrb za takvu osobu specifična, jer obilježava samo simptome koji nastaju postupnim ubrzanjem organima.

Ti simptomi mogu biti jaka bol, ozbiljna dijanja, mučnina, povraćanje, otežano disanje, nesanic, delirij, gubitak apetita, palucija, nede- statak apetita, dehidracija, oslab- lovanje, proljev, nemogućnost gutanja, sve veća pospanost, pre- stanak bilo kakve komunikacije i gubitak svijesti.

Briga za takvoga bolesnika više je težak i iscrpljujući posao. Zato se obitelji često njeguje onoga bolesnika kod kuće? U ovom slučaju se brine za bolesnika u ustanovi? potrebna detaljne stručne infor- macije i intenzivna psihološka podrška. Obitelji se često priklju- čuju se paliјativni volonteri, koji pružaju brigu za čišćenje, kuhanje, pripremu, odnosa- nje financija, odnosa s ljekarom, čuvanje bolesnika, bravanje os- noga, njegovanje o bolesnikom (ako on ne želi), molitva za bolesnika (ako on želi obitelj se želi).

Stanje u Europi

Velika Britanija je vodeća europ- ska zemlja u domenu organizira- nosti skrb za neizlječive bolesni- ke. Ta je država svoj djelatnosti nastavio razvijati 30 godina.

Svakoga dana, u svakoj bolnici u Hrvatskoj ima pet do deset bolesnika kojima je potrebna paliјativna skrb. No svi je oni ne mogu dobiti

”

Mi smo u Hrvatskoj, do danas, pročuli tek prvih deset godina. Za Velikom Britanijom kamino dvadeset godina.

Prof. dr. David Oliver i njegova suradnica, specializirana med. sestra Anne Bala, u uvodu su naglasili da 80% ljudi pri kraju svoje života želi umrijeti u svojoj obitelji. Oni, dakle, imaju pravo umrijeti kod kuće, ako je to ikako moguće.

Britanci nas već godinama podučavaju kako da i mi u Hrvatskoj djelujemo u našim zdravstvenim ustanovama. Ključno je promijeniti način razmišljanja, pristup prema umirućima ili umirućim bolesnicima te u tom smjeru reorganizirati zdravstvene službe.

U Velikoj Britaniji dolaze na paljetivni rad djece samo deset posto novca. Ostatak se prikuplja putem donacija. Britanci u paljetivnoj smrti imaju namještanike, menadžere zadužene za prikupljanje donacija. Oni neprestano u kampanjama pozivaju svoje stanovništvo, primjerice, da uspješno troškova za vrpce i vrpce na pogrebima doniraju sredstva za razvoj paljetivne službe.

Starije u Hrvatskoj

Svakoga dana, u svakoj bolnici u Hrvatskoj ima pet do deset bolesnika kojima je potrebna paljetivna služba. Na to je oni ne mogu dobiti. Predstoji nam desetljeća usmjerenja, educiranja, promišljanja, reorganiziranja, vježbavanja, laboriranja, djelovanja...

U cjelokupnoj je svjetskoj javnosti pitanje smrti tabu tema. O smrti se ne govori u javnosti, ni u obiteljima i školama. Djecu se ne vodi k umirućoj baki, ni na sahrane

”

Smrt kao zabranjena tema

U cjelokupnoj je svjetskoj javnosti pitanje smrti tabu tema. O smrti se ne govori u javnosti, ni u obiteljima i školama. Djeca se ne vodi k umirućoj baki, ni na sahrane. Na televizivskim ekranima nikada ne vidimo scene dostojnoga umiranja - bilo u obitelji, bilo u ustanovi. Samo se u Crkvi govori o smrti.

Stoje ljudi od vremena. Na svijetu su nekako potrebne informacije o smrti. Isti trebamo znati kako prepoznati tu veliku vrijeme, kako tada reagirati, kako u takvoj situaciji pomagati...

Mi u volonterskoj službi „Pomoć umirućima“ godinama takamo i djelimo edukativne teke u kliničkim vježbama. Opudamo kako ljudi takve materijale načelnice u velikom laku, misleći da će se

smrt sastaviti u susjednoj kući, ali ne i u njihovoj. Oni čak ne žele znati kome se mogu obratiti u takvoj dramatičnoj situaciji.

Stoak pred smrtu vrlo je snažna emocija koja čovjeka može odvratiti na pravo krivo put. Zbog te razne velike raznovrsni laboriranja u koje se dolazimo pred pomisliti na smrt.

Ako je bolesnik pravilno obitav u svojim naljupim danima i noćima, u naposljetku brzo shvaćaju on uglavnom umire mirno, jednostavno snopi, upori se poput gorale vrpce.

Posljednje želje

Stoak paljetivni pomagač (ili član obitelji) na vrijeme će opitno razgovarati sa svojim bolesnikom i donati njegove želje. Način sadrane - konverzije: da li se. Crpajte na pogrebu: da li se. Glaba li pjesnje na pogrebu: da li se. Pomoćno je unaprijed dogovoriti pitanje reanimacije: da li se. Donacije organa: da li se. Treba na vrijeme pozvati rodbinika ako je bolesnik vjerski i želi na vjerski način zakrvaliti svoj životni put. Koji bi put bolesnik želio imati um se svojega naljuplega prijatelja. Socijalna mreža bolesnika (prijatelji, rodbinik) vrlo je važna. Koji bi put bolesnik želio razgovarati o svojoj oporuci, o odlukama za one osobe koje ostaju na svjega. Nije dobro da važne obiteljske stvari ostane neodređene.

Ive je to važna pomoć načelnice, običati bolesnika da će se vje-

Gledajući labuda na mirnoj površini jezera, promatrač nije svjestan da taj labud ispod površine vode itekako vješto miče nožicama kako bi se održao na površini ili doplivao do svojega cilja. Palijativa nas uči takvome „plivanju“

”

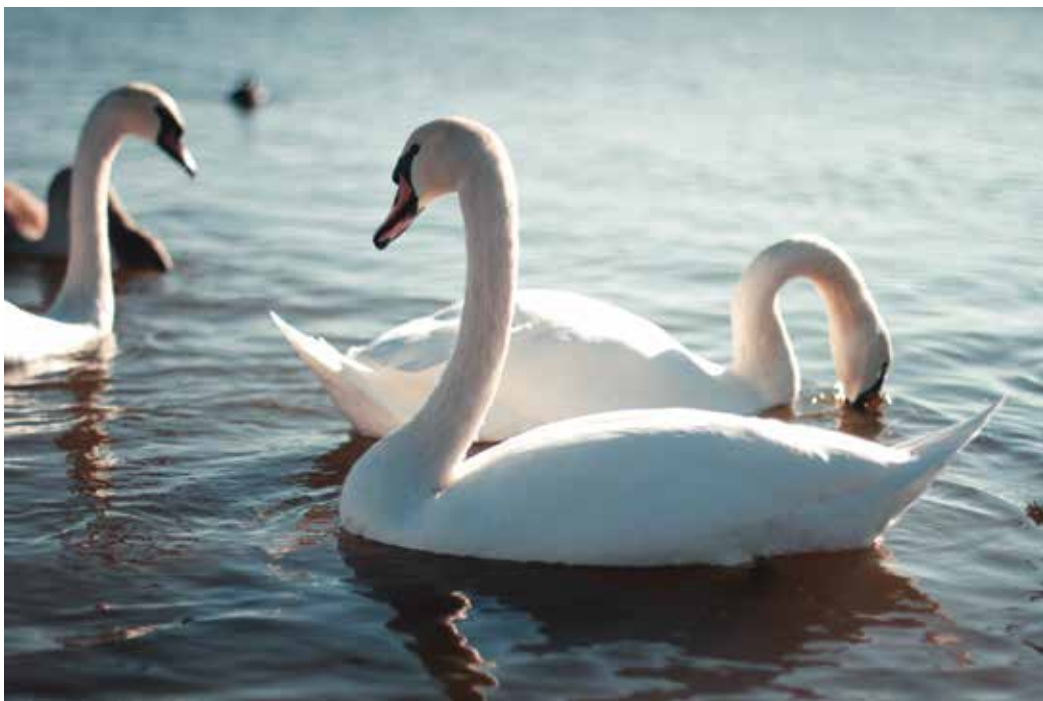
gove dalje izvesti i na taj ga način umiriti. Koji put bolesnik koji moliti ga zna to svakako treba omogućiti. Ako je pomagati ili član obitelji i sam vjerski, može se pridružiti bolesniku u molitvi ili moliti sam usporedo s njim.

Poroče bolesnika u najdijem utihnu, kao i poroče njegovih obitelji, na cijelom se svijetu je-

dnaka. Profesor Oliver Alkovic nam je predložio da palijativni pomagati u tom dramatičnom vremenu mora biti sponzoran, efikasan, siguran, stabilan, miran; on mora „mirno glasniti po jezera poput labuda“. Pod jezerom mislimo na svu patnju, bol, žal i teške simptome koji se koncentriraju jednog dana, u jednoj bolesničkoj sobi, oko

jedne osobe. To je vrijeme kada su članovi obitelji ili članovi tima svjesci da je smrt blizu, pitanje je samo kako će se ona prihvatiti kroz polustranu vrata.

Ni u jednoj ljudskoj tragediji nije dubina da prisutne osobe osjećaju od straha, da postanu nepokretne od straha, da izgube glavu od panike. Tada nisu

opretno pomoći osobe koje je pomoć potrebna.

Smrt je najveća ljudska tragedija. Ona od članova obitelji ili od njegovanih ljudi da se osjećaju sa bolesnika, da mu pruže ono što će mu olakšati njegov neprosto stanje. Palijativa skrb nije bolesnika na umiru odgoditi smrt, ali da mu pomoći da se joj ne izradi se što manje gita.

Gledajući bolnika na mirnoj pozornici jenera, promatrač nije svjestan da taj bolnik ispod površine vode nekako vješto može voljeti kako bi se odbran na pozornici ili doprinos do svojega cilja. Palijativa nas uči takozvano „živjeti“.

Ne se ljudi boje smrti. Niko nije imao na nju. Niko nema strah kojim bi joj se suprotstavio. Smrt je sigurna i naš prirodni napit koji nastaje u času našega rođenja. Mi smo smrtna bića. Svega toga što nam je u svijetu ugrađeno urođeno empatija. Zbog nje pružamo ruku drugima koje se povrijedilo na smrti, a brada bacamo kalet utopljenika u more, drugima možda bolesnika koji su veliki bol.

Da bismo bili djelotvorni pomagati našim voljnim osobama, moramo imati i predviđeti naklonosti umirućega.

Ako to nekome učiniti ni, morat će se učiniti nekako drugi, neki stranac. Imajmo na umu onih 80 posto bolesnika koji

Ako je bolesnik pravilno zbrinut u svojim zadnjim danima i satima, u najvećem broju slučajeva on uglavnom umire miran, jednostavno zaspi, ugasi se poput goruće svijeće

”

žele svoj život završiti u ovom obiteljskom okruženju.

Kada se smrt približi, treba takozvano pripremiti obitelj da se opretno sa svojim članom. Taj je

veliki opravdaj za obitelj voljnih volim. On se duboko usjele u pamćenje voljnih i on u svoj život i tragi desetljećima. Smrt možda li oca, majke ili brata, supruga ili drugu osobu se ne može zaboraviti.

Početak kraja

Prepoznavanje početka umirućega rata i kanta čina.

Žena čina:

Bolesnik je gotovo stalno u krevetu, bezvoljan, nepokretan. Ne jede, ne pije, ima zatvorene oči. Gubi zanimanje za sve što se zbiva oko njega. Povlači se u sebe, izolira se čak od svojih voljnih. Postaje sve više propao ili ima čina nemira koje mogu voditi čak u delirij. Sve se više odnosi na podražaje ili pozitiv. Događaji se da tada pokušava komunicirati sa svojim drugim osobama koje su veći od njega. On osjećano čina drug osobu u plućima kojega ne može izdijeliti. Ne guta, ima čina na umiru.

Čina čina:

Bolesnik postupno gubi svijest, pada u koma. Može dobiti grube poput padavica. Dine nepravilno, umirano, čina, ima ton, umirano krepak. Sve čina sve slabije u nepravilnom ritmu. Kada je bližnja, poton plućasta, proširana plućima mljancima.

Kad čina na kraju života i pri velikoj bolni ugubi opusti, ne treba energično koristiti lijekove ili napajanje. Treba prihvatiti činjenicu da bolesnik nije

Palijativna skrb neće bolesniku na umoru odagnati smrt, ali će mu pomoći da se joj se izruči sa što manje grča

”

gladan, ni žedan. Ako više ne guta, ne treba mu nikakva nasilna siljevanja u usta. Tako mu treba vladaviti kapicom ulaziti u usta i upijati od togoga dize ili sekera, ustima vlažiti kockicama leda ili ih namazati glicerinskom masom. Ako bolesnik ima urinarne katetre, treba komprimirati je i on prohodan. Ako nekoliko dana nema stolice, a trbuh je napet i bolan, treba mu ispušiti izmet svlačićima što će mu biti velika olakšanje. U slučaju da bolesnik zavri vladaviti račun, uključiti ventilator ili osigurati pranje da bi onk bio vladaviti i svjet.

Ako bolesnik povraća ili ima mučnicu, koristan je lijek Halidol.

U slučaju kad bolesnik ostane dugo, kadje ili drva daje se Morfy koji će uravnotežiti dionije.

Za smanjenje sekrecije u dišnim putevima daje se Benoperil ili Atropin. U slučaju jakih bolova koristi se Morfy ili Fentanyl flaster koji se lijepi na ono mjesto na tijelu gdje pod kožom postoji nešto manjeg dionije. Ako je bolesnik nemiran, koristi mu dati Demolan.

Donositelj lijekovi (protiv mučnicu i kret, u mučnicu i kretu)

goda, ne liječenje slabokrvnosti, protiv bolova u zglobovima i dionije mogu se prostati davati, jer više nisu djelotvorni. Dobra je blaga umirati dionije je samo upijati. U takvom stanju infuzije, glukoze više ne pomaže. Ne treba se bojati da će bolesnik umrijeti gladan i žedan zbog ukrućavanja infuzije. On najbolje ustima od svoje osuvene bolovi. Kad ostaneš dionije može se pokušati dati kokt preko nosnih sprejica. Ako se deset minuta nema poboljšanja, treba kokt više ne koristiti.

Važno je napomenuti da se u bolesnikova osjetila postupno gas. Najbolje je osjetiti slab. Bolovnik i u napetom stanju još uvijek može čuti glas svoje drage osobe.

Nikada nije krivo vrijeme i nikad nije onk slabosti ako pokušamo svoje osjetaje, spretim i blagim milovanjem po ruci ili licu dati čitavo bolesniku da stanje da ono se njega to, da nije propušten osjetiti koje se svaki izvjek napreće koji.

Ako je bolesnik umoran, dionije je spustiti osjetim, namazati prostorijs, uključiti osjetim svlačićima. Ako je miran i spava

Najsretniji ljudi

Bog za svakog svojeg slugu ima POSEBAN DAR, neku naročitu sposobnost koju treba upotrijebiti za njegovo kraljevstvo.

Vjerujem da ćemo, ukoliko nađemo taj dar – i koristimo ga, biti NAJSRETNIJI LJUDI NA SVIJETU.

Ako u tome pronađimo, bez obzira kako izvanredne stvari činili, bit ćemo potpuno bijedni.

Iz knjige Johna i Elizabeth Sherrill „Najsretniji ljudi na svijetu“

Kada se smrt približi, treba taktično pripremiti obitelj da se oprosti sa svojim članom. Taj je zadnji oproštaj za obitelj osobito važan. On se duboko usiječe u pamćenje rodbine i on u njoj živi i traje desetljećima

”

može mu se pustiti ruka, osmiljena glava, eventualno uključiti aparati za aromaterapiju i lavandinis uljem.

Nije više potrebno napuniti krevet vlak, ležer u krevetu, temperatura. Početak kraj života temperatura se gotovo uvijek postavlja.

Kraj

Ako je bolesnik pred sam kraj vrlo nemiran, ako se bura, vrga sve oko sebe, tada mu se može dati tzv. terminalna sedacija. To je kombinacija lijekova za smirenje

i protiv bolova. To nije eutanazija, tj. ubojstvo nezaljezivoga bolesnika. To je metoda kojim se bolesnik dostiže i splesno smrt. Ta kombinacija lijekova dovodi opuštanje i slabljenje - kako tijela, tako i njegovoj obitelji. U promatranom slučaju i radi se o dužini i kraj bolesničkih muka. Na to nije kraj sa pallijativno postojanje.

Podrška obitelji u žalovanju

Treba se okrenuti k obitelji, osima koji najviše osjećaju go-

litak, koji se osjećaju kao da su izgubili dio sebe. Profesor Oliver kaže da tada se treba žuriti s dolazanjem marantina aplikacijom članovima obitelji. Treba ih zagrliti i dati im vremena da osimaju isprva svoju muku, svoju bol, svoju žalost. Oni imaju pravo na tužovanje, smiju biti ranjivi i slabi, smiju biti potrošeni naše podrške. U tim im trenucima svojim blizinom i empatijom, sa marantinom, pružimo i same sebe. U takvim trenucima blizina druge osobe najbolji je lijek i lijek.

**EURO
POSREDOVANJE**

Stvaramo rješenja za
upravljanje osigurateljnim rizicima Vaše tvrtke.
Pretvorite rizik u put rasta!

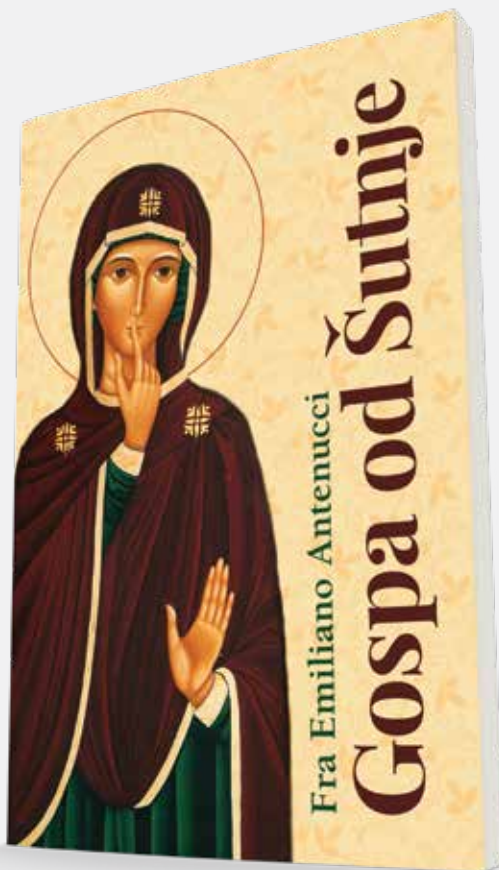
Tel: +385 (0)1 2441 762 | Fax: +385 (0)1 5510 350 | E-mail: office@europosredovanje.hr
www.europosredovanje.hr

Fra Emiliano Antenucci

NOVO!

20 kn

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr,
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

Gospa od šutnje

Knjiga duhovnog sina Padra Pija u izdanju
Biblioteke Figulus

„Danas neopisivo silno trebamo Mariju. U vremenima tolikih glasova i buke, ona nam dolazi i kao 'Djevica šutnje'. Svidjet će nam se ovaj naziv i škola pobožnosti i života koji se iza njega krije! Koliko bismo više bili zdravi, mudri, spokojni i zadovoljni, da smo u nekim kriznim situacijama znali šutjeti? Ali još nije kasno! Odvažimo se isprobati i ovaj način proslavljanja Božje ljubavi, po plodonosnom uzoru naše Gospe.“

Fr. Marko K. Glogović, OSPPE

Knjige iz *Biblioteke Figulus* i *Biblioteke Kristofori*, knjige *Vinograda iz Pule* te knjige *Dereka Princea*, *Biblije...* možete pronaći u našoj web-knjižari www.figulus.hr

-10%
www.figulus.hr

Svi kupci u našoj knjižari www.figulus.hr ostvaruju popust od 10%!*

* Popust je moguće ostvariti isključivo u našoj internetskoj knjižari www.figulus.hr i ne odnosi se na narudžbe putem telefona, društvenih mreža (Facebook...), SMS-a i e-maila.

**Popust vrijedi za knjige u izdanju Figulusa i Ustanove Kristofori.

Kako naručiti?

1. U našoj web-trgovini www.figulus.hr možete plaćati putem internetskog bankarstva, virtanskim plaćanjem (opća uplatnica), pouzećem i kreditnim karticama.
2. Slanjem imena, prezimena i adrese (te naziva i količine knjige/časopisa) na jedan od kontakata: narudzbe@figulus.hr; 095/206-5421; Figulus d.o.o., Franje Gažija 2, 48 000 Koprivnica.
3. Pozivom na navedeni broj mobitela 095/206-5421 (radnim danom 10 – 16 sati)

KONTAKTI ZA ČITATELJE IZ BIH: 00387/63-323-359; zivokamenje@gmail.com.

Za narudžbe u iznosu od 200 kn ili više dostava je besplatna!

Za ostale narudžbe poštarina iznosi **20 kn!** Naknada za plaćanje pouzećem:
25 kn. (Vrijedi za Hrvatsku)

Poštarina za inozemstvo: prema važećem cjeniku.

Biblioteka Figulus

Vas poziva na 42. Interliber!

Dođite i ostvarite popuste i na naše najnovije naslove!
Od 12. do 17. studenog 2019.

Potražite nas u **6. paviljonu, štand 14 g.**

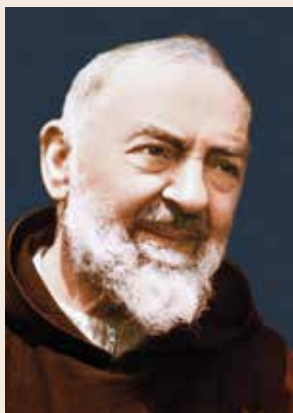
Ulaz za sve posjetitelje je besplatan.

Detaljne informacije na: www.book.hr i www.figulus.hr

Ne vidiš li da tvoj sin spava?

Još jedno svjedočanstvo iz života Padra Pija...

Žena je krenula u San Giovanni Rotondo na svojih sedamdeset godina, a našla da tu još Padre Pio može pomoći. Može, ali dječak je promijenio tijelo: uvijek vladava. Žena proglašena tuđom, ali i velikom svjetom, sakrila je dijete u svom krevetu i nastavila put. Dr. Sangiuliani ni je rekao da je dijete umrlo, a taj krevet dok je još bio živ, ona bi usigurno našla od galena. Dakle, nema nikakve sumnje da je dijete bilo

umro kada je ona otvorila krevet pred Padreom Pijom. Otajna je majka plakala dok je Padre Pio uzeo u ruke i nekoliko trenutaka molio se za njega. Zatim se je okrenuo prema majci i spomenuvši je molio glasno: „Zajno voliko galena? Ne vidiš li da tvoj sin spava?“ Žena tad pogleda prema djeteu i diviti da spava u svom krevetu.

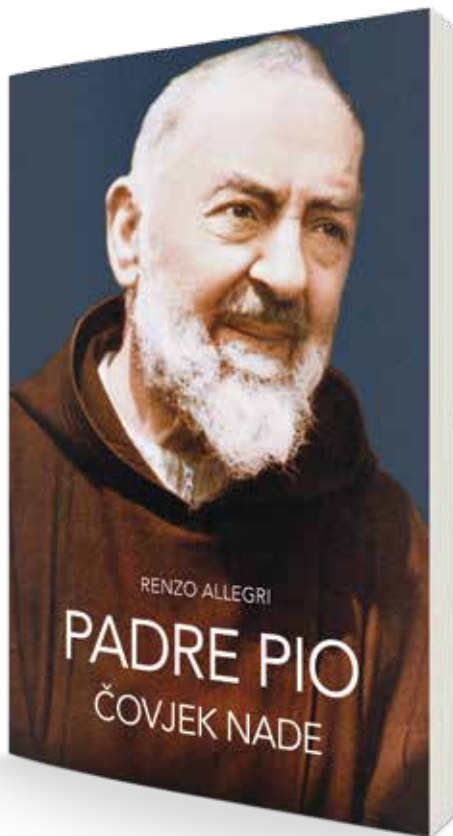
iz knjige „Padre Pio – životi svetih“ autorica Maria Alagia

NOVO!

Renzo Allegri

100 kn

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr,
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

SAMO NA:
www.figulus.hr

90 kn
(- 10%)

NOVA KNJIGA O SVETOM PADRU PIJU!

Iz njegove je duše izlazila otajstvena snaga praćena čudesima a njegov je život bio obilježen paranormalnim fenomenima.

Volio je ljude. Plakao je s ožalošćenima, smijao se sa sretnima. Zvali su ga: „fratar s Kristovim ranama“, „svetac sa stigmama“, „liječnik“ patnje... I usred najvećih nevolja u budućnost je gledao u duhu optimizma, vjere i ljubavi.

On je bio i jest čovjek nade. On je čovjek kojega će ljudi uvijek voljeti.

Jedna od najčitanijih knjiga o mnogima omiljenom svecu našeg vremena!

Bolesničko pomazanje – lijek i za dušu

U našu je redakciju pristiglo svjedočanstvo o milostima primljenima po sakramentu bolesničkoga pomazanja. Mnogi, nažalost, vjeruju da je taj sakrament namijenjen samo teškim bolesnicima i doživljavaju ga kao „smrtnu presudu“, a istina je sasvim drugačija. Upravo o tome posvjedočila je naša čitateljica...

Članak „Bolesnički teleno“, autora Josipa Lončara, objavljen u časopisu Book (br. 118, za kolovoz 2019.) potaknuo me je na razmišljanje o bolesničkom pomazanju. I ja sam bila svjedočica da je osim od ovoga sakramenta jer sam mislila da je namijenjen samo teškim bolesnicima, tako sam našla za iskustva svoje majke. Ona je, naravno, nakon dugogodišnje bolesti pala u koma i liječnici su smatrali da je došao kraj. Ali dok je bila u komi, primila je bolesničko pomazanje i nakon godinu dana došla je k svijesti, brzo se oporavila i, ma da bolest nije nestala, podigla je još godinu dana.

Našla je bilo drugacije...

Zbog toga i ovoga drugacije što sam do tada mislila, tako me je osmislilo naš župnik kada me

je prije nekoliko godina pozvao da, u blagdan Gospe Lurdike, dođem na svetel sa starja i bolesne mahe i provedem u njima najdušičke sakramente prijedpitan; na tom se susretu osimto prilika družiti, poslušati kratka kateheza, isposjediti se i primiti bolesničko pomazanje pod svetom Misom. Rekla sam mu da jesam starja, ali da nisam bolesna. „Te nije samo sa bolesna. Dođite, sa čine postati!“, odgovorio mi je. Ki-jeo je u mladolom svjetloski koji je u Skopje došao sa časopisom nadbiskupije prije šest godina. Kao svaki mladi čovjek, pun entuzijazma primio se je posla i ovim mnogim novim koje isposjeduje svjetlost prikazanja mladog dočja. Uvao je svjetlost dan sa. Majka Teresija, koji se u župi obilježava svakoga mjeseca. Na sam ovu njegovu svjetlost volja i bratstvo, primjedovalo se je da

*Rekla sam
mu da jesam
starija, ali da
nisam bolesna.*

*„To nije samo za
bolesne. Dođite,
ne ćete požaliti.“
uzvratio mi je...*

”

Ja sam se bila toliko naviknula na tu tugu, da sam mislila da se svi stariji ljudi tako osjećaju i da je to normalno, a da mene...

”

ona je na provedenju promjena, koje su imale socijalne i mnogim oblicima, potrebna i potpora nas vjernika jer se je životinje držalo utajama rada. Stoga sam, prije toga je postojanja prema njima, ostala na suoni. Društvo je bilo ugledno, posebno ono u stvari i na kraju primila bolničarke postojanje. Nisam očekivala da će poslije toga u sebi osjetiti osobita promjena ili neko osjećaj 'stare'.

Nakon nekog vremena, jednog sam se jutra probudila nezadovoljno radnom svu. Nostalgija je ona postala tuđa koja me pratila godinama. Zaspala bih i probudila se u njom. Radost bih osjetila samo na vrijeme božićnih blagdana. Nisu pomagali ni vitamini B kompleksa ni sedativi. A nije ni bilo nekog iznervirajućeg razloga na tuđu. Obitelj mi je došla, živim - može se reći - ugledno, svakodnevno samo u kontaktu i imamo, brala Boga, sve što sam

je potrebno za normalan život. Je sam se bila toliko naviknula na tu tugu, da sam mislila da se svi stariji ljudi tako osjećaju i da je to normalno, a da mene samo na Božić Božja milost ispunila radom.

Radost življenja

Radost življenja se nastavila, a da nisam puno razmišljala otkuda je došla, sve dok me jednog dana Duh Sveti nije prosvijetlio mišlju da sam primila bolničarke postojanje. Da, konstatare sam - i tuđa je bolost ili moje dovesti do bolost. Zapravo je imao pravo, nisam postala, naprotiv, radujem se. Više nema ni traga tui koji sam osjećala. Duboko sam zahvalna Boga i njegova udjelom službenika. Nije ga netko slučajno poslao iz Sarajevske nadbiskupije u Makodoniju.

Ovo je citat iz nepublikovanog skopskog kateketskog izpiska

prot. Davora Topića, na susretu pape Franje sa svećenicima u crkvi Presvetog Srca Isusova u Skopju (7. svibnja 2019. godine): „Dok se je tražilo netko da bi prošao u misije u Skopje, radost što nije bilo odgovora, posebno sam razmišljati protivu li Boga mene. Pomagao bihjem molitva i sa predikama nadbiskupa, stavio sam se na raspolaganje. Prvih sam dana u Skopje živio u nostalgiji. Jedna sam volio, dok sam protivljenao krizu, otvorio Bibliju, moć se je prot nastavio na dijelu iz Druge poslanice Korintianima, koji govori o 'Solidarnosti u Crkvi u Makodoniji'. Bio sam radostan jer je Boga bio konkretan, potvrdio je ove poslanice.”

Ako i se imate posebne iskustva Božje milosti, upotrijebite iskustva sa Sveti Miša, iskustva udjelovanja, življenja... jasno sam se na jedan od korakata narednih i impresivno. Molite upravu vaše zajednice što bude objavljeni i u knjizi.

Radost življenja se nastavila, a da nisam puno razmišljala otkuda je došla, sve dok me jednog dana Duh Sveti nije prosvijetlio mišlju da...

”

NOVO!

Sestra Bogna Młynarz, ZDCh

70 kn

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr,
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

SAMO NA:
www.figulus.hr

63 kn

(- 10 %)

Bog traži čovjeka

O. Glogović toplo preporučuje knjigu

Ovo je zaista posebna knjiga koju najsrdačnije preporučam! Neobično dobar duhovni vodič, udžbenik i priručnik svima koji traže istinu, slobodu i sreću.

Na vrlo pristupačan način, konkretnim odgovorima a opet dubokim razmatranjima, ova karizmatična časna sestra otvara oči za pravi smisao života. Zanimat će nas odgovori na pitanja naše patnje, pobjede nad grijehom, ostvarivanja životnog zadovoljstva, raznih putova Božje ljubavi, praktičnog razvezivanja mnogih čvorova naše egzistencije koje sami ne možemo razvezati.

Neka nam bude zaista na blagoslov čitanje ovog teksta koji nas na mnogim mjestima, uistinu, svojom mudrošću i jednostavnošću „ostavlja bez teksta“. Dušo Kristova, posveti nas!

Fr. Marko K. Glogović, OSPPE

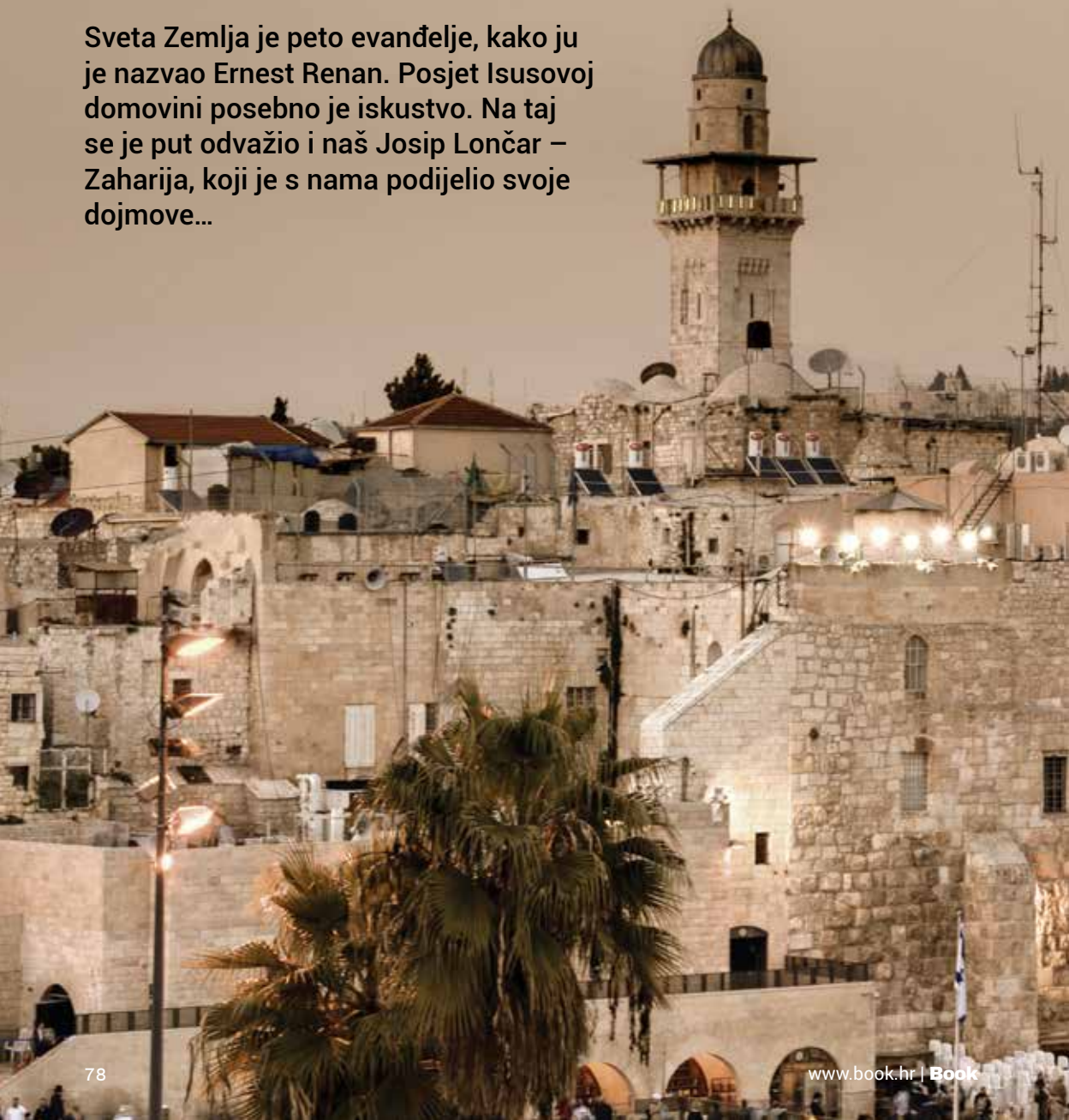
Na Božjem dlanu

Ne žuja me nitla
nikakav posan, čenova
nitla što bih započelo
ili naučjeno
trebao završiti ili napraviti
Ne žuja me baš nitla
Jednostavno stoga
što Bog živi
On je to dovršiti
i uređiti
ako bude htio
kad bude htio,
preko mene
ili preko nekog drugog
Svakog časa i dana
mogu ostaviti radni stol
miran i radostan
Što god je ostalo na stolu
na Božjem je dlanu ostalo

„Lijepa naša“ na Galilejskom jezeru

Sveta Zemlja je peto evanđelje, kako ju je nazvao Ernest Renan. Posjet Isusovoj domovini posebno je iskustvo. Na taj se je put odvažio i naš Josip Lončar – Zaharija, koji je s nama podijelio svoje dojmove...

Dugo sam želio posjetiti
Israelsku demokraciju. Pri-
lika mi se je ukazala po-
stihom: *vajta, vajta, vajta*. Iako
mi je to davno prošlo, jer sam se
želio bolje pripremiti, bio više na-
uči o Izraelu, te sam planirao ići
u proljeće 2018. godine. No kad
me je naš Nadležni Jafar (svet-
ski bodovitaš, sup. 10) naravno
i predložio da idem tuda, pristao
sam i nisam postalo. To je bilo
prema bodovitašima u Izraelu i
organizaciji agencije „Maghala“ i
dr. „Katanah“ i „Jafar“ i dru-
gi naravno su odmahli svoj posao.

Želio bih vam predstaviti u
predloženoj verziji koja se mi
ostala u spomen i u srcu. Prije
odlaska, morao je napraviti postelju-
le da se vratim kući nego što sam
ostao i da se potvrdim pravo na-
vrat na Izrael. (Lanjet) Iako

moja volja da ja se želja sam
demonstrirati Izraelu.
Na prije nego li postigli svoje
dostignuće u Izraelu, želja bih volja
samo sam se uspio odlično ići u
Izraelu. Nisam želja ostal
kao rezultat Izraelu. Kada sam
samo predstavio, dr. „Katanah“ sam da
se volja nego odlično bilo po-
stihom (demonstrirati) postihom koje
sam uspio sam. Zato mi je sve
ostalo u Izraelu i Izraelu,
Israelskom demokracijom demokracijom.
To je bio prvi put! O
tako sam tak i sam prije nego
što sam ostao...

Nediljko Jelčić čita Sveto pismo na mjestu gdje je Petar zatajio Isusa

Na Križnom putu

Mrtvo more

„Tu sam bio, to je to!“

Puteškom sve godine, jedne sam noći sanjao da silujem po stepenicama u vrlo visoku promotorija bijele boje, vođene egzotična heli motora. Ustao, primijetio sam na stepenicama stila crven, nekakva mala vrata koja su bila toliko udaljena od poda da ih nisam mogao doći rukom! I kad sam stao, više nisam vidio stepenice. Nisam ni siguran kako sam stao – pretpostavljam stepenicama ili kroz otvor na stihu. Spetam se da sam relativno lako stao i da je još nešto bio u momom, ali ga nisam vidio. Prvo sam se ogledao natko sam tako lakomoleno stao, a sad se imam kako da iskaž. Kad sam podigao pogled, vidio sam na vrhovu tog visokog stepca (sigurno blizu vr motora) crven, dječulje širok da se širojok provuče i iskaže, ali ne kao tuđe pomoći. Nalast, to je sve tuga se spetam. Taj sam san

Naš voditelj, pater Darko, upozorio nas je da ćemo Svetu Zemlju doživjeti sasvim drugačije nego što smo ju zamišljali. I to je istina

obrazio u vrata „najpoznatiji“ otvara i malo pomalo, spetanje je isključivo. Uspite mi nije bilo jasno kako sam sanjao tu promotoriju!

Malo je reći da sam bio iskrivan kad sam vidio najeto gdje je, prema prodaji, bio bio zatvoren

tekajući da ga raspruži bilo je to promotorija koja sam sanjao! Vrlo, vrlo silina. Nikad nisam vidio nešto takvo. Tu sam bio! Tu je to! Isusov zatvor! Tu su Isus, prema prodaji, spustili kroz otvore koje sam vidio u stolu! U trenutku kada ispred stepenica nalazi se kamena ploča na kojoj je, prema prodaji, bio klečao i molio. Ploča je optina „najpoznatiji“ od svihh hodočašćarskih kolijeva (i mojih rukoderi).

„Via Dolomosa“

Naš voditelj, pater Darko, upozorio nas je da ćemo Svetu Zemlju doživjeti sasvim drugačije nego što smo zamišljali. I to je istina. Takva je bila i moja predodžba kritičnoga puta „Via Dolomosa“. Uvijek sam ga zamišljao kao tihi i duguljka ulicu, popločanu kamenom, koje manjim dijelom prolazi gradom, a najpoznatiji dijelom izvan gradskih zidina. Za-

Elizejev izvor

Svečano podizanje hrvatske zastave

sviljan sam i da se strane nemu kažu, nego samo drvenat i to u desne strane gledajući te gradit te da se blago uspije prema Galileji, na kraju se već pripredijena mi krita. Medutim stvarna „Via Dolorosa“ put je koji vodi kroz male uličice kojima dominiraju arapski trgovci sa svojim štandovima prepunim raznimim predmetima i stvarima. Medutim, a osobito ovaj koji nosi križ, stvaraju mi spremni na izvaganja, profinjeno, pogotovo srebrne pa i pljavo-epi! Baš kao i u Njegovu vrijeme! Imao sam i ja priliku nositi Križ. Tada sam se sjetio riječi svoje supruge i molio sam Gospodina da me učini boljim čovjekom, osakatao kakav on želi da budem.

Kada sam polazio na hodočašće, a uobičajeno sam pomislio: „Kako bih volio da mi Gospodin učini jedan znak koji se je zbog paraden-

I ja sam imao priliku nositi Križ. Tada sam se sjetio riječi svoje supruge...

”

tom radlikom, stvaru mi volio umetanje (osobito pri jelu) i moliti da ga na kraju dati izvaditi.“ Naš Gospodin ima izvrstan smisao za humor. U svu kao da sam tada bio misao: „Nisam te zvan u Sveta Zemlja da ti odnesem znak, nego ono?”

Vodnja po Galilejskom jezeru

Među nezaborevnim trenucima na hodočašću svakako je bila i

vođenja brodom po Galilejskom jezeru. Vlašić broda, izvrsno svatko i družljavo, „natpao“ nas je da mi zajedno pletemo kolu, sa svake popularne šibovske dječjijske pjesme „Java Nagla“. Jedna naša hodočašćica otkrila je se svojim djevojčicom koja ima 12 godina. Vlašić broda upravo je ovaj „gredat“ brod, posadio joj se to prilika kapetanika kupa i zajedno s njom podizao na jehel hrvatska zastava, sa takvom naše klanom! Na kraju kružnog putovanja, a pri slička s broda, svatko od nas dobio je i potvrdu u vodnji na koju je trebalo samo upisati svoje ime i prezime te datum. Naravno, prije svega svega pater Darko nam je tumačio (sa pokazivanjem na karti) što se je ono dogodilo na tom jezeru prije dvije tisuće godina!

Ispred Svetog groba

Na obali Galilejskog jezera

Pjesma me je toliko dirnula da sam otišao u kut crkve, pao na koljena i potihno plakao zaboravivši na sve oko sebe

Predhan dječuljak imam sam u crkvi Svete Anje. Mnogo je hodočasnika grupa u cijelom Israelu i na svim svetim mjestima; dok jedna grupa dolazi, druga odlazi. Nema previše vremena za razgovor i dužje pozdravljanje. Kad je naša grupa stigla, jedni su stajali, a drugi grupa dolazila je malo poslije nas. Lijeva od ulaza postavljena je stol sa svijećama za molitvu i kutije sa molitvama. Kako imam dvoje Anje u obitelji, napisao sam svjetlo za njih i stajao paterova tumačenja u povijesti te crkve. Zadržavši, nisam ni primijetio da naša grupa polako napušta crkvu i da dolazi druga skupina hodočasnika. Kada sam pomislio da molim,

našao sam neprijepetna pjesma neovisnih hodočasnika izmislio da su bili iz Južne Amerike!

Dirljiva pjesma

Pjesma me je toliko dirnula da sam otišao u kut crkve, pao na koljena i potihno plakao zaboravivši na sve oko sebe. Da sam mogao, otišao bih da jutra ili sutra dok ova pjesma ne završi. No kako je moja grupa već stigla, približio sam se i izišao iz crkve. Pjesma mi je stalno bila u mislima i nisam je mogao zaboraviti, a nisam misao ni kako se zove, ni što je pjesma. Tek sam naknadno, slučajno glasn, slučajno našao na pjesmu nazvana „How great Thou Art“. Pomislio sam: „Ja, Bože! Pa

to je ona pjesma koju sam čuo u crkvi Svete Anje!“ A kad sam pročitao prijevod, bilo mi je jasno koliko me tako duboko dirnula.

Na kraju bilo samo želio reći da bi svatko, na životu, trebao posjetiti Sveta Zemlja. To je jedinstvena prilika da još više upoznam svog najboljeg Prijatelja, spusta kojima je hodio... Usput čine upoznam nove ljude, stali nova poznanstva, okupati se u Jordanu, napiti se vode u Elizejeva izvora, umočiti noge u Galilejskom moru, kupiti legendarna jerihemska ruža, moćna jahanj na donji... i još mnogo toga! A vjerujem da će to, kao što sam i ja, još bolje upoznamati sami sebe.

Hodočašća s „Kristoforima“

**PRIJAVE
SU U
TIJEKU!**

SVETA ZEMLJA: 28. travnja. – 5. svibnja 2020.

Cijena: 9 100 kn

Detalji na www.kristofori.hr

HODOČAŠĆE SV. RITI: 8. – 10. studenog 2019.

Cijena: 1600 kn

- 1. dan:** Zagreb – Asiz – Cascia (sveti Franjo; Misa u jednome od svetišta...)
- 2. dan:** Cascia (Sveta Misa, posjet bazilici u kojoj se nalazi tijelo sv. Rite, osobni razgovori s voditeljima tečaja, pojedinačne molitve za potrebe hodočasnika...)
- 3. dan:** Cascia – Padova – Zagreb (Sveta Misa u crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića; bazilika sv. Antuna...)

Hodočašća vode „Kristofori“ u pratnji svećenika iz Hrvatske.

Zadržavamo pravo izmjena. Za ažurne te sve dodatne informacije posjetite naše stranice ili nazovite na broj: 091/949-8854 (radnim danom 8 - 16 sati); ili se javite na e-adresu: hodocasca@kristofori.hr.

www.kristofori.hr

Što ako djeca ipak ne dođu?

Intervju s Epiročkom

Sjećam se jednog našeg razgovora o djeci prije nego što smo se oženili. Sjećam se Tominih riječi kako su djeca za njega smisao života. Smatrala sam da su to prevelike riječi i osam se služila s njim.

„A što ako djeca ipak ne dođu i ne budemo blagoslovljeni na takav način? Dosta ljudi tog život nema smisla“, odgovorila sam.

Tome je rekao:

Smisao braka

Ne mogu reći da me njegove riječi nisu ugodile. Jer znao su vrlo brzo reći: „Ako djeca ne dođu“, razmišljala sam, „postoji mogućnost da Tome ostatak našeg života bude neznan, što može značiti i razvrat.“

Puno smo razgovarali o tome. Koliko god sam i ja željela djecu, smatrala sam u stvari i risk da ćemo možda biti jedan od onih parova kojem se to neće dogoditi. Željela sam da i on postane svjestan toga rizika i da shvati da smo u brak je-

vanstvarno ušli ne zato što su nas provela naša djeca već zato što smo nas dvoje to htjeli. Jer želimo ostatak našeg života provesti zajedno proživjeti kroz sve životne prilike i neprilike. Smatram da su djeca u taj priči dodatni blagoslov i radost, ali ne i najvažniji smisao našeg zajedništva.

Tome je s vremenom postao najvažniji smisao našeg života i većinu takvih naših razgovora završili smo zagrljajem i utjehom riječima da uvijek imamo jedno drugo i sve je to super dok ste na početku braka i ljubav cvate i nekako ste više-manje bezbrižni. Ali kako je vrijeme prolazilo, a da trudnoća nije dolazila, sve sam se više bojala da ćemo zaraditi možda nekoliko tisuća eura par koji ne može stati djetu, tako sam i dalje mislila sve ono što sam prethodno napisala.

Pregled kod liječnika

U mene je počelo postati ozbiljni strah. Kako sam prošla tridesetu, sve sam se više bojala da se stvari neće poboljšati osim ako sam si završila.

I sve je to super dok ste na početku braka i ljubav cvate i nekako ste više-manje bezbrižni.

Ali kako je vrijeme prolazilo, a do trudnoće nije dolazilo, sve sam se više bojala...

”

Odušili smo projektirani liječnika i obavili potrebne pretrage kako bi smo vidjeli postoji li neki problem ili da jednostavno uključimo sve sustave.

Kako nikad nisam imala zdravstvenih problema na tom području, bila sam uvjerenja da će našati biti uređni, kako mog, tako i Tama, i da je samo pitanje vremena kada će doći do trudnoće.

U međuvremenu smo isplanirali putovanje kako bismo jedno drugome posvetili malo više vremena.

Upravo na dan poljetanja avionom, morala sam si izvaditi krv radi pretrage spolnih hormona koje se radi na određeni dan ciklusa. Na-

Na pregled kod liječnika, na koji sam trebala donijeti nalaze, otišla sam lagana i bezbrižna. Kada sam pokazala nalaze, liječnik ih je pogledao, zaokružio jednu stavku i okrenuo papir prema meni

”

letu su trebali biti gotovi do kraja dana. Nisam bila normalno nervozna. Bila sam uvjerenja da će našati biti uređni te smo bezbrižno otišli na putovanje.

Tijekom presjedanja na drugi let, hvatala sam seff za aerodromu kako bih procijenila najbolje. Našati je stigao. Tama i ja smo se njega lačno držali da je sve u redu i da je u redu i koga bi trebalo leti.

„Vidiš da je sve u redu“, proba-mentirala sam.

„Znam sam da će biti tako“, odgovorila je Tama vidno zadovoljan.

Nakon putovanja je proteklo bezbrižno. Bili smo sretni, zadovoljni i sretni. Smatrali smo da je

Odjednom više nisam bila opuštena. Kada sam ušla u ordinaciju, očekivala sam jednostavnu potvrdu da je sve u redu, i ova mi je vijest bila kao hladan tuš

”

samo stvar vremena, da se treba mo opustiti i da sve će biti samo po sebi. Ja, kako smo zaključili, nema razloga za brigu. U međuvremenu, prosvetli čemo se nama i uživati u lijepim danima koji su ispred nas.

Na pregled kod lijevnika, na koji sam trebala doći prije odlaska, ostala sam lagana i bezbrižna. Kada sam pokazala nalaz, lijevnik ih je

pregledao, zaključio jednu stvarku i odmah me poslao prema meni.

„Niste, Erna, nalaz vam je skoro pa savršen osim jedne stvarke koja je u vijećju prili skoro pa i najgore. Imate smanjen ADR, odnosno Anti-Müllerov Hormon“, rekao je.

„Što to znači?“

Zbunjeno sam ga gledala. Ostala sam zatečena.

„Možete li mi, molim Vas, objasniti što to znači?“ upitala sam ga.

Odjednom više nisam bila opuštena. Kada sam ušla u ordinaciju, očekivala sam jednostavnu potvrdu da je sve u redu, i ova mi je vijest bila kao hladan tuš.

„To znači da ne proizvodite dovoljno jajnih stanica, a zbog toga teško dolazi do oplodnje. Želim Vam reći da to nije tolika drama, ali da imate dosta smanjene šanse za prirodno začeće.“, odgovorio mi je lijevnik.

Pokušala sam ostati smirena i pribrana. Što je on više prišao i objasnjavao, to sam se ja više lakširala i manje ga razumjela. Upitala sam ga upravo li to i na kvalitetu proizvedenih jajnih

stanica, na što je on odgovorio potvrdno. Izgubila sam se. Jednostavno više nisam ništa znala ni li što ga upitali ni li što mi reći. Očekao sam da sam očekivala.

„Što mi je činiti?“ upitala sam se lihi čista.

„Moj je savjet da napravite pretragu – pronađete prehodnosti jajovoda. Tom pretragom utvrdjemo je li sve u redu u jajovodima i je li njihova prehodnost dobra. Nakon ove pretrage jako puno žena odlaze u drugom stanju. Iskreno, volio bih da ipak uzmete u obzir i umjetnu oplodnju jer nemate vremena za gubljenje“, rekao mi je.

Pratila sam na HSG pretragu bez razmišljanja, ali ovaj dio njegove reference da „nemamo vremena za gubljenje“ dotukao me. Upravo opetnja za mene ne dolazi u obzir što sam mu odmah i dala do znanja. Na to mi je on rekao da je to stvar nalazg obora i da sam je on samo htio pokazati preciznije oprije a obzirom na situaciju i njegovu situaciju.

Borba za proširenje obitelji

Nakon što smo dogovorili termin za pretragu HSG, krenula sam prema auto. U tom me je trenutku naovao Tomo. Stavnio sam se,

Pristala sam na HSG pretragu bez razmišljanja, ali onaj dio njegove rečenice da „nemamo vremena za gubljenje“ dotukao me. Umjetna oplodnja za mene ne dolazi u obzir...

”

Moga je mati obuzeti prvi obliak i počela sam plakati. Nisam mogla vjerovati da postoji velika mogućnost da možda ipak našim moći znati djecu. Bila sam stravana. Plakala sam cijelim putem do kuće. Kad sam stigla, Tomo je već bio doma – otihao je ranije o posla i čekao me je u dnevnom boravku. Ta njegova gesta mi je značila više od svega. Trebala sam utjehu.

„Nitko nije gotovo i nije sve tako ono. Možda našim nisu najbolji, ali to ne znali da nemamo baš nikakve šanse. Vidjet ćeš, na

brzo će sve biti dobro“, tjelio me je.

Nisam mogla vjerovati da moje tjelo na jednom dijelu – na ovom dijelu koji mi je trenutno toliko potreban – ne funkcionira kako treba. Bila sam ljuta i poravnijana kao žena. U tom sam se trenutku osjećala kao žena s greškom: „Kako je moguće da moje tjelo radi nešto krivo, a da je to mojom osjetilo? A uvijek sam vodila brigu o takvim stvarima. Kako je život nepredvidiv. Danas si zdrav i osjećati se super, sutra već ne znaš što će biti.“

logovala da je naša borba za proživjeće naša obitelj tek počela. Kakav je to izazov govorila sam da prihvatim taj rizik, život bez djece, da je to i dalje život, a naša sam se osjećala sa svima što sam govorila. Tek sam u tom trenutku shvatila koliko se zaneta mogu osjećati a tim i koliko je to tek trenutak koji doprinosi mora znati prihvatiti i osjećati.

Ispred nas je dug put, i želim moliti...

Nastavlja s običnim životom.

KAD SI SAMI ZATVARAMO PUT...

Postoji još nešto drugo čega se ne možemo riješiti životom: upadljive prošle i budućnosti razmatranje, upadljive razgovori i upadljive duhovne stvari. To je nešto što se nikada događa u našem svetu, događa u nama, a možemo biti to što možemo za predviđanja i, vjerojatno, kakva da. Kada govoriti „Nikada nešto upadljivo ne razgovori, nitko od toga može biti, nema se osvrta ležiti, nema se osvrta ležiti – za ljude koji, za život, je nikada nešto biti dužno u našem svetu, u našem životu, u našem životu, u našem razgovoru, nitko od toga nema osvrta“ – tada ustvari razgovori nešto put.

Augustin Palamović, *Oni koji su otišli*

Book | Studeni 2019.

Znaš li ju moliti?

Tečaj razmatranja krunice!

Kristofori su nedavno pokrenuli *Tečaj razmatranja krunice*, moćne i čudesne molitve. Tečaj vodi aktivni član *Kristofora* Nediljko Jelčić, voditelj *Škole molitve* te suvoditelj hodočašća.

Termin: 23. i 24. studenoga u Osijeku

(Župa sv. Josipa Radnika, Savska 34, Osijek)

Zašto se prijaviti?

„Kroz molitvu krunice Bog nam ispunja obećanja koja nam je dao u svojoj riječi. Također postajemo i vlasnici onoga što nam kao Kristovim nasljednicima pripada, te nastavljamo živjeti onako kako je on živio. (...)”

Iz knjige Josipa Lončara *Krunica – kako djelotvorno moliti krunicu*

Sveti Ivan Pavao II. o krunici

»Krunica, upravo zato što polazi od Marijina osobnog iskustva, *izrazito je kontemplativna molitva*. Bez te kontemplativne protege, izgubila bi svoje značenje, kao što je to Pavao VI. jasno istaknuo: „Krunica je bez razmatranja kao tijelo bez duše, njezino moljenje u tom slučaju pada u pogibao da postane mehaničko opetovanje formula te da se suprotstavi Isusovoj opomeni: 'Kad molite, ne blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani' (Mt 6, 7).«

Iz apostolske pobudnice pape Ivana Pavla II. *Rosarium Virginis Mariae*

Sve informacije o Tečaju možete dobiti putem telefona i e-pošte.
Kontakti: 098/195-0275 (Nediljko Jelčić); nediljkjelcic@gmail.com.

„EVO, NA VRATIMA STOJIM I KUCAM; POSLUŠA LI TKO GLAS MOJ
I OTVORI MI VRATA,
UNIĆI ĆU K NJEMU I VEČERATI S NJIM I ON SA MNOM.“

(Otk 3, 20)

Otvori mi vrata svoga srca

Ja ću te osloboditi

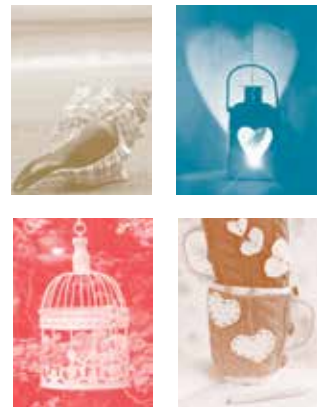
Moja princezo...

Ja, tvoj Kralj, stojim pred vratima tvog srca i kucam. Vidim da si zatvorena sama u svojoj palači, ali neću ući na silu. I dalje ću stajati i čekati, sve dok me ne pušti unutra. Čekam da te ugledam, običnom tvoje suse i sjetim se običnih susreta ljubavne i istinom. I dalje ću kucati, nada se ti pravila da me ne čuješ. Neću te prozati dostojiti da me pušti unutra, u svoju palaču. Ne morat mi odgovoriti, ali neću odustati, jer te volim. Znam da tvoje srce vapi

za ispuštenjem i oslobađanjem koje samo ja mogu dati. Jednako nije kasno, moja princezo. Danas molet otvoriti vrata tvog srca i pustiti me unutra. Kao topla svjetla i sjetan posjetarac, osjetiti da i osloboditi tvoje duše.

Vidi te
tvoj Kralj i kralj tvog oslobađanja

I dalje „Njegova princeza – ljubavna pisma tvoga kralja“ autorice Sheri Rose Sheperd

Njegova princeza

LJUBAVNA PISMA TVOJEG
KRALJA

**Otkrij svoju pravu vrijednost i
plan koji Bog ima s tobom!**

Zaroni u ova ljubavna pisma tvoga Kralja – ona će u tebi osnažiti svijest o tome tko si, zašto postojiš i koliko si voljena.

www.figulus.hr

Sedam stvari koje svako dijete treba čuti

Ako želimo da naša djeca izrastu u iskrene, odgovorne i dobre ljude, važna je šta im govorimo...

1. Volim te.
2. Ponosim se tobom.
3. Žao mi je.
4. Oprastam ti.
5. Slušam te.
6. Odgovoran si za svoje postupke.
7. Možeš ti to.

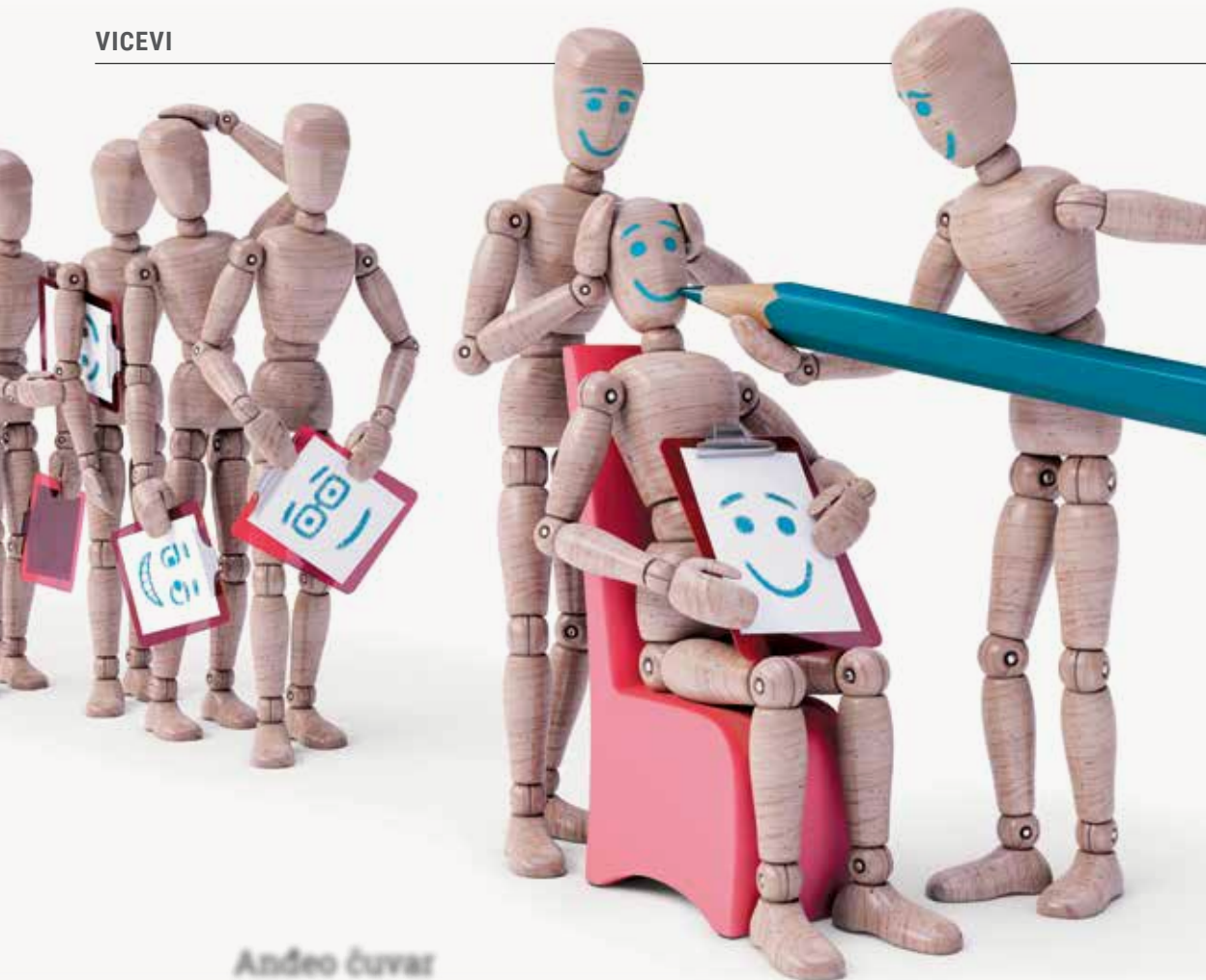
Živi tako
da ekipa
na tvom
sprovodu
ne mora
lagati.

Noći više biti
neće i neće
trebati svjetla
od svjetiljke
ni svjetla
sunčeva:
obasjavat će
ih Gospod
Bog i oni će
kraljevati
u vijeke
vjekova.

(Otk 22,5)

Andeo čuvar

Čužek ide ulicom i čuje glas „Šta si?“ On stane, kad ono ispred njega s krova padne cigla. Zadovoljan zahvali Bogu i „glasu“ koji ga je upozorio.

Kada je htio prijeti preko ulice, na semaforu je bilo zeleno svjetlo, opet čuje glas „Štani!“

Nigdje nikoga nije vidio, ali je stao. U tom je trenutku ispred njega projurio automobil. Da nije stao, automobil bi ga pregazio.

Tada upita „Šta si ti, koji me stalno upozoravaš?“

Glas mu reče „Ja sam tvoj anđeo čuvar!“

Čužek upita „A gdje si bio kada sam se ženio?“

Poplava

Učiteljica pita učenika „Šta znači formula 100^2 ?“

„Nula“, odgovori on.

„A koja je formula za $100 + 100 + 100^2$ “, nastavlja ona.

„Poplava“, reče učenik.

Bomba

Zagorac baci bombu, a ona nikako da eksplodira.

On je upita „Bomba, kad ti pukne?“ „BAM“, kade bomba.

Rizik

Zet krenuo na put i zamoli susjeda da pripazi na kolosarnu purinu.

Susjedan mu ovaj jerija da je purina umrla „Znam da si daleko i da ne možeš doći na satvanu, ali ne znam trebamo li ju kreirati, pokopati ili balzamirati?”

Zet reče „Šta toja, ne bih htio otkinuti.”

Parkirno mjesto

Čovjek je legao na cestu i policajac dotrči do njega. Pita ga „Što ja, nije van daline?”

„Ne”, odgovori čovjek.

Policajac će mu „Znao ustatite, zastavili ste promet?”

Čovjek odgovori „Pa vidim da sam se parkirao.”

Policajac dodade „Nisi li automobil da se parkirao?”

Čovjek će na to „Nisi ni ti parki da me odneseš.”

Zubobolija

Katica se žalila mami da ju boli zub. Mama će na to „To je zato što je doš' puno staklila.”

„Nemoguće, mama, staklila jedem svim zubima, a boli me samo jedan”, odgovori Katica.

Na ispitu

Pita otac hoca „Kako je bilo na te piti?”

„Poboljšao”, odgovara hoca.

Otac će na to „Kako možli poboljšati?”

Hoca nastavi „Profesor pita ja se krišam, ja odgovaram, profesor se kriša.”

Rim

Profesor pita studenta „Kada je na stao Rim?”

Student odgovara „Pa dano?”

Profesor će na to „Kako to je dano?”

Student dodade „Pa vidim ste da nije na stao preko noći?”

Svećenik u zrakoplovu

U jednom trenutku nastao je nemir u zrakoplovu. Svećenik ustao i kaže „Pomolimo se, braćo!”

Jedan će putnik na to „Ja ne znam moliti.”

Svećenik dodade „Pa ti ušini nešto drugo poboljšivo.”

Putnik uze šerbu i počne skupljati novčane.

Na kraj svijeta

„Fata, bi li ti dila sa mnom na kraj svijeta?”, upita Majo.

„Ših, kako da ne”, reče Fata.

„A bi li, meni za ljubav, tamo i ostati?”, dodade on.

U čekaonici

U čekaonici ambulante čekaju ljudi izde medicinska sreća i upita

„Ima li ovdje nešto za EKG?”

Uto huj odgovori „Ne, ovdje su svi za HDZ.”

U vlaknu

Uđe u vlak čovjek s velikim koferom i stavi ga izaad jedne putnice.

Žena zabrinuto upita „A što ako padne na mene?”

„Ne bojte se, nema ništa tuznije unutra”, odgovori putnik.

Svi sveti

Svetost

Autor ideje: o. Antonio-Mario Čirko; Stripove nacrtao Hrvoje Habljak

NOVO!

P. Marko K. Glogović, OSPPE

30 kn

Narudžbe na:
www.figulus.hr,
narudzbe@figulus.hr,
095/206-5421
Detaljnije informacije
na str. 68

Pro-laj(f)kam!!

U knjizi, između ostaloga, možete pročitati:

- Pismo jednoj trudnici u dvojbi
- Pismo majci koja nosi dijete s Downovim sindromom
- Pismo onima koji mole pred bolnicama
- Neke praktične upute supružnicima željnim djece
- Što s »krštenjem nerođene djece«?

Gospa od Šutnje

Iz ovog je knjige poznatiji. Ona je žena koja ne živi, ne govori, ne razmišlja i ne osjeća. Ona je samo jedna od mnogih žena koje su u ovom svijetu. Ona je jedna od mnogih žena koje su u ovom svijetu. Ona je jedna od mnogih žena koje su u ovom svijetu.

© Marko K. Šušteršič, 2019.

Na raskrižju života

Uvijek sam se pitao zašto je tako teško stati na raskrižju, poručiti na raskrižju gdje nema putokaza, nema znakova života i predviđanja putova - na raskrižju života. I sadla kralja se našli među na najpoznatijem raskrižju života, prilično - jedan od mnogih raskrižja je jedno od dvanaest kralja. "Želimo i molimo raskrižje je u tome što smo ona stih križa" Spada to za mene dnevno obično, dnevno poput vode na vrh koji prilikom pada, ali onaj koji pada. Može li, može li što je jedan upitnik moje u ovom životu.

Na Arta Šušteršiča

OSJEČKO

1664

OSJEČKO

1664 pivo/beer

VRHUNSKO SVIJETLO LAGER PIVO IZ PRVE
HRVATSKE PIVOVARNE S PRIRODNYM SASTOJICIMA
I VODOM IZ VLASTITIH IZVORA

OSJEČKO

1664 pivo/beer

VRHUNSKO SVIJETLO LAGER PIVO IZ PRVE
HRVATSKE PIVOVARNE S PRIRODNYM SASTOJICIMA
I VODOM IZ VLASTITIH IZVORA

Pivo kojem se vraćam.

**Znamo li
šutjeti kad
treba?**

Book